

Written by - அ.ந.கந் தசாமி -

Tuesday, 30 October 2018 17:40 - Last Updated Friday, 02 November 2018 08:11

[ஈழத்து முன்னோடிப் படபைப் பாளிகளிலொருவரான அறிஞரும் அமரரூமான அ.ந.கந்தசாமியின் தினகரணில் வளெிவந்த ததொடர் நாவல் 'மனக்கண்'. பின்னர் இலங்கை வானொலியில் சில்லையிர் சலெ வராசனால வானொலி நாடகமாகவும் தயாரிக்கப் பட்டு ஒலிபரப்பப்பட்டது. 'பதிவுகளில்' ஏற்கனவதே ததொடராக வளெிவந்த நாவலிது. ஒரு பதிவுக்காக தற்போது ஒருங்குறி எழுத்தில் மீள் பிரசுரமாக வளெிவருகின்றது. அ.ந.க. எழுதி வளெிவந்த ஓரயேொரு நாவலிது. இன்னுமொரு நாவலான 'களனி வளெளம்', எழுத்தாளர் ச.கணசேலிங்கனிடமிருந்தது, 1983 இலங்கை இனக்கலவரத்தில் எரியுண்டு போனதாக அறிகின்றோம். 'ததோட்டத் தொழிலாளர்களையென வதைத்து எழுதப்பட்ட நாவலிதுவன்றும் அறிகின்றோம். - பதிவுகள்] பார்க்கப் போனால் மனித வாழ்க்கை எவ்வளவு அதிசயமானது? சில சமயம் மிகச் சிறிய சம்பவம் கட்ட நமது வாழ்க்கையை எவ்வளவு பெரிய அளவில் பாதித்து விடுகிறது? பத்மாவின் வாழ்க்கையில், பஸ் தரிப்பில் அவள் கொட்டாஞ்சனை பஸ்ஸிற் காகக் காத திருந்த அந்த இருபது முப்பது நிமிஷங்களில் ஒரு பெரிய நாடகமே நடந்து முடிந்துவிட்டது! சில சமயம் ஓடும் ரயிலில் தற்செயலாக ஏற்படும் ஒரு சந்திப்பு, திருவிழாக் கட்டத்தில் ஏற்படும் ஒரு பரிச்சயம், வீதியில் இரண்டு விநாடியில் நடந்து முடிந்துவிடும் ஒரு சம்பவம், சில போது வாழ்க்கையின் போக்கையே புதிய திசையில் திருப்பிவிட்டு விடுகிறது. உலகப் பெரியார் என்று போற்றப்படும் காந்தி அடிகளின் வாழ்க்கையில், அவர் தன்னாபிரிகாவில் ஒரு ரயில் பட்டிக் குள் புகும் போது ஒரு வளெள

வெறியனால் தடசெய்யப்பட்டதால் ஏற்பட்ட சில நிமிஷ நேர நிகழ்ச்சி அவர்க்கு ஏகாதிபத்தியத்தின் தன்மையை நன்குணர்த்தி, அவர் வாழ்க்கையை மூற்றிலும் மாற்றியதோடு, ஒரு தசேத்தின், ஏன் ஒரு கண்டத்தின், அரசியல் போக்கையே மூற்றாக மாற்றிவிடவில்லையா? ஆள்வோனாகும் ஆளப்படுபவனாகும் இருக்கும் தாரதம்மியத்தை அந்த ரெயில் பட்டியில் அவர் அன்று அனுப்பவரீதியில் கண்டதுதான், அவரை ஆசியாவின் சார்பிலே சூதந்திர மூழ்க்கும் செய்யும்படி ஊக்கியது!

சில நிமிஷ நேரங்களில் நடந்து முடிந்துவிட்ட ஒரு சிறிய சம்பவம் -- ஆனால் அதன் பலனோ மிக பெரியது. பஸ் தரிப்பில் எல்லோரையும் போல், பஸ்சுக்காகக் காததுக்கிடக்கும் சலிப்பை போக்குவதற்காகப் பதமாவும் தங்கமணியும் ஆரம்பித்த உரையாடல் இவ்வாறு தனது உள்ளத்தையே பிழிந்து தடுத்து வம்புவகைக்கும் ஒரு பெரும் அதிர்ச்சி சம்பவமாக முடிவூறும் என்று பதமாவால் எண்ணியிருக்க முடியுமா? தங்கமணி ஸரீ தரின சமீக அந்தஸ்தைப் பற்றிக் கிறிய தகவல்கள், அதைத் தொடர்ந்து அங்கே வந்த ஸரீ தரின கார்டிரைவர் கிறிய விவரம் - எல்லாம் சேர்ந்து பதமாவின் உள்ளத்தை ஓரே கலக்காகக் கலக்கிவிட்டன.

பஸ்ஸில் ஏறி வசதியாக ஒரு ஜன்னலண்டை உட்கார்ந்து நண்பகலின் சூரிய வெளிச்சத்தில் வெண்புறாவின் ஒளிவீச்சும் சிறகுகளைப் போன்ற பளபளப்போடு வானத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த முகில்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பதமாவின் உள்ளத்தில் "ஸ்ரீ தர ஏன் இப்படிப்பட்ட பொய்யை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்? ஏன் என்னை இவ்வாறு ஏமாற்ற வேண்டும்? இதில் ஏதோ பெரிய மோசடி இருக்கிறது. இவ்விஷயம் அப்பாவைக் குத்திரிந்தால், அவர் என்ன நினைப்பார்?" என்பது ஒன்றன்பின்னொன்றாக வந்து கொண்டிருந்தன.

ஒருவனாகக் கவலை ஏற்பட்டால் அந்தக் கவலையின் அமுக்கத்திலிருந்து தனது மனதை விடுவித்துக்கொள்ள, அவன் எங்காவது ஒரு மௌனியில் ஆறுதலாக உட்கார்ந்து கண்ணீர் கொட்டி அழுவதற்கு விரும்புகிறான். ஆனால் அதற்குக் கூட வசதியான இடம் கிடக்க வேண்டும்! அவ்வித வசதியான இடம் கிடைத்ததும் அவன் சந்தோஷத்துடன் அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு தனது யரம் மூற்றிலும் போகும் வரை கண்ணீர் விட்டு அமதி காண்கிறான்.

பதமாவைக் கு அன்று பஸ்ஸிலே கிடைத்த ஆசனம் இதற்கு மிக வசதியாக இருந்தது. அந்த வகையில், அந்தச் சோக நேரத்தில் கூட அவள் அதிர்ஷ்டசாலிதான். பஸ்ஸில் அடியோடு ஜனக்கூட்டம் இல்லாத நேரம். பஸ்ஸின் பிற்பகுதியில் தனிமையாக விளங்கிய அவ்வாசனத்தில் அமதியாக உட்கார்ந்துகொண்டு, அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை ஆராய ஆரம்பித்தாள் அவள். அவளது பொன்முகம் ஜன்னலோடு ஒன்றிக்கிடக்க, தனது நீண்ட விழிகளால் கண்ணீர மனத்திருப்தியோடு ஓடிவிட்டவண்ணமே "காலையில் ஸரீ தரோடு ஐஸ்கிரீம் 'பார்லர்'க்குப் போன போது 'நானே மகாராணி!' என்று என்னுள்ளம் பாடிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் பின்னரே இப்படி ஆகிவிட்டதே" என்று ஏங்கினாள் அவள்.

உண்மையில் அன்றைய காலையைப் போல் அவள் உலக இன்பத்தையெல்லாம் அனுபவித்த நாள் அவள் வாழ்க்கையிலேயே வேறு இல்லை. தந்தையாரின் கலயாண அனுமதியினால் களிப்பில் திளைத்த மனதோடு அதிகாலையிலேயே படுக்கை

விட்டெழுந்து பைப்பிலே நீ ராபிப் பௌடரிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பட்டணிந்து கொண்டு தன் காதலனைக் காண உல்லாசமாகப் பல கலகை கழகம் வந்ததும், அங்கே அழகொழுகும் தனது மனதிற்குகந்த காதலனைச் சந்தித்து, இன்பமொழிகள் பசீ, டாகஸியில் தோளோடு தோள் உராய - ஐஸ்கிரீம் பார்லருக்குச் சின்றதும், அங்கே வாய்க்கினிய ஐஸ்கிரீம் பைப் போதிய அளவு அருந்தி மனம் மகிழ்ந்ததும், எல்லாவற்றுக்கும் மலோக அவளது அன்புக காதலன் அவள் வளகை கரங்களதை தடவிக் கொடுத்து உடற் சுகமும் அவள் மனதில் திரைப்படம் போல் வந்துகொண்டிருந்தன. “ஆனால் சுவர்க்கமாக ஆரம்பித்த காலபிற்பகல் நரகமாக மாறிவிட்டதே! தங்கமணிக் குமுன்னே என்கர் வமலெல்லாம் அடங்கி இப்படி ஆகிவிட்டனே. எப்படி நானென் தந்தகை குமுன்னே போவனே? எப்படித் தங்கமணிக் குமுன்னே தலநிமிர்ந்து நடப்பனே?” என்று யோசித்த வண்ணம் கண்களில் துளிர்ந்த கண்ணீரகைக் குட்டயால் துடதைதுக் கொண்டாள், பத்மா.

இதற்கிடையில் அங்கு பஸ்டிக்கெட் கொடுக்க வந்த கண்டக்டர் சிங்களத்தில் “நானா, ஏன் அழுகிறீர்கள்?” என்றான். ஓப்புக்கொருபுன்னகை செய்து கொண்டு கண்ணதைத் துடநைத் தவண்ணம் கைக் குட்டையில் முடிந்து வதைத் திருந்த 25 சதத்தை அவனிடம் கொடுத்து “கொட்டாஞ்சனையைக் கு ஒரு பிக்கெட்” என்றாள் பத்மா.

பஸ் இப்பொழுது கொழும்பு நகர மண்டபத்துக்கு அண்மையாக வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் ஜன்னல் வழியாக நகர மண்டபத்தின் உயர்ந்த கோபுரத்தைப் பார்த்து அதன் பளிச்சின்ற வண்ணமையான தோற்றத்தைப் பத்மாவின் மனதில் ஒருபுறம் வியந்து கொண்டிருக்க, அதன் மறுபுறம் சிவநசேர்மீது சின்றது.

சிவநசேர் பெயர் நாட்டிலுள்ள மற்ற எல்லோருக்கும் எவ்வளவு பழக்கமோ அவ்வளவுக்கு அவளும் பழக்கம்தான். உண்மையில் அவரை நேரில் அவள் காணா விட்டாலும், நேரில் கண்டால் நிச்சயம் அடையாளம் கண்டு கொள்வாள். கம்பீரமான தோற்றம், வள்ளதைத் தலபைபாகை, கழுத்து வரை பட்டபட்டிருக்கும் வள்ளகைக் குளோஸ் கோட்டு, உத்தரீயம் ஆகியவற்றுடன் கபிய அவரது படத்தை அவர் தரமகரத்தாவாக இருந்த கொழும்பு சூந்தரேஸ் வரை கோவிலில் அவள் பலமுறை பார்த்திருக்கிறாள். எப்போதோ ஒருநாள் அவர் படத்தை “தினகரன்” பத்திரிகையிலும் பார்த்ததுண்டு. ஆம், உண்மையான. ஸரீ தர் அவர் மகனாகத்தான் இருக்கவண்ணம். அவர் முகம் தான் அவனுக்கு. அதே பெரிய அகன்ற கண்கள். அதே கம்பீரத்தோற்றம். இருந்தும் இவ்விஷயத்தை ஏன் இதுவரை தான் கவனிக்கவில்லை என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் பத்மா. “நான் ஒரு மட்டி” என்று தன்னதைத் தானே ஏசியும் கொண்டாள் அவள்.

பத்மா இவ்வாறு யோசித்துக் கொண்டிருக்க “இப்பன் வலை” என்னும் ஹடைபார்க்க கோர்னரை அடநைது, அங்குள்ள பஸ்தரிப்பில் நின்றது. அங்கே ஒரு கிழவியுடன், உடம்போடொட்ட உடலை அணிந்து ஓய்யாரமாக நிமிர்ந்து நடப்பயின்று வந்த ஓர் உயரமாயுவதியும், அவர்களுக்குப் பின்னால் மீசைவதைத் து ஒரு வாலிபனும் ஏறினார்கள். இவர்களில் அந்த மீசையுள்ள வாலிபன் பத்மாவைக் கு நன்கு பழக்கமானவன். கமலநாதன் என்ற அவன் கொட்டாஞ்சனையைக் கொலீ ஜரோட் 30ம இலக்கத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். அவனது இரு தங்ககைகளுக்குப் பத்மா ஆங்கில பாடஞ்சொல்லிக் கொடுப்பது வழக்கம். பரமானந்தர் தமிழ்சொல்லிக் கொடுப்பார். ஐந்தாறு தடவகைகள் கமலநாதன் அவர்கள் வீட்டுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்

பணத்தசைச் சலுத்துவதற்காக வந்து போயிருக்கிறான். ஆனால் அப்போதில்லாமல் அவன் ஒரு மோட்டார் சைக்கிளில் தான் வருவான். இன்று தான் அவனை மதுன் மதுலாக பஸ்ஸில் சந்தித்தான் பத்மா.

மனதில் பெருங்கவலையோடிருந்த பத்மாவைக் கவனிப்பது அவனைப் பார்த்துச் சிரிப்பதா கட்டாதா என்ற பதற்றம் ஏற்பட்டது. ஆனால், சத்தெவீட்டில் கட்ட வரப்பெற்ற பார்த்துச் சிரிக்கத்தானே வேண்டியிருக்கிறது! இன்றைய உலகில் சிரிப்பு சந்தோஷத்தின் சின்னம் மட்டுமல்ல, அறிமுகத்தின் சின்னம் மாகவல்லவா மாறிவிட்டது! இன்னும் வீட்டிற்கு அடிக் கடி வந்து போவதோடு தனக்குப் பணம் தந்து தங்கையைப் பிடிக்க அனுப்பும் ஒருவனை அவள் எப்படி அலட்சியம் செய்ய முடியும்? ஆகவே வேறு வழியின்றி இருவர்களுக்கும் சந்தித்ததும் உப்புச் சப்பில்லாத அறிமுகச் சிரிப்பொன்றை உதிர்த்தான் அவள். அவள் அவ்வாறு சிரித்திருக்காவிட்டால் கர்வம் பிடித்தவள் என்று அவன் கணித்திருக்கலாமல்லவா?

ஆனால் கமலநாதன் நிலமையை வறோ. தற்செயலாக ஏற்பட்ட சந்திப்பானாலும் ஏதோ எதிர்பார்த்தது கிடத்தது போன்ற மகிழ்ச்சி அவனது முகத்திற்குப் பொங்கப் பதற்றம் பன்னகை செய்தான் அவன். அது வறொமனது முகத்தின் பன்னகையை மட்டும் தோன்றவில்லை. உள்ளமும் சேர்ந்து சிரித்தது போன்ற மனமையான பன்னகை அவன் அதரங்களில் தவழ்ந்து அவனது சிவந்த கன்னங்களையும் மலரவைத்தது.

இப்பொழுது பஸ்ஸில் சும்மாரான கட்டம். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஒன்றிரண்டு ஆசனங்களே காலியாக இருந்தன. ஆகவே வேறு வழியில்லாமல் பத்மாவைக் கவனிப்பது அவளுக்குத் தலிற்று வறொ ஆசனத்தில் கமலநாதன் உட்கார்ந்து கொண்டான். பத்மா அவளுக்கு ஒதுங்கி இடம் கொடுத்ததோடு இரண்டாம் முறையும் அவனைப் பார்த்துப் பன்னகை செய்தான்.

பத்மாவைக் கவனிப்பது அவளுக்குத் தலிற்று கமலநாதன் திடீரென அவள் முகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்துப் போது, கைக்குட்டையால் பலமுறை துடைக்கப்பட்ட பன்னகை கண்களின் ஓரத்தில் இன்னும் தளங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு கண்ணீர்த்துளியைக் கண்டு கொண்டான். அதைப் பார்த்ததும், பத்மா அழுகிறாள் -- அதன் காரணம் யாதாக இருக்கலாம் என்பதை அறிய வேண்டும் என்ற ஒரு துடிப்பு அவளுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்களின் இப்படிப்பட்ட சொந்த விவகாரங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் ஆவல் தமக்கு ஏற்படும் போது பன்னகை மனிதர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்மோ, அதையே கமலநாதனும் செய்ய தான். அதாவது தனது ஆவலை அப்படியே அடக்கிக்கொண்டான்.

இதற்கிடையில் தன்கண் தன்னகை காட்டிக் கொடுக்கிறது என்பதை உணராத பத்மா, அவனுடன் பச்சைக் கொடுக்க எண்ணி "ஏன் இன்று பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்கிறீர்கள்? உங்கள் மோட்டார் சைக்கிள் எங்கே?" என்று கேட்டு வந்தான்.

கமலநாதன் இப்படியொரு கேள்விக் காகவே தவங்கி நடவனவைப் போன்று உற்சாகமாகப் பதிலளித்தான்: "சென்ற வாரம் நான் ஒரு மோட்டார் விபத்தில் மாட்டிக்கொண்டேன். அதனால் எனது சைக்கிளில் சிறிது பழுது ஏற்பட்டது. கராஜில் திருத்தப் போட்டிருக்கிறேன். இன்னும் இரண்டு நாளில் கிடத்த துவிடும்" என்று கொண்டே தனது உருண்ட திரண்ட வலது கை மணிக் கடையில் பிளாஸ்டரால் போடப்பட்டிருந்த பெரிய கட்டகை காண்பித்தான்.

பத்மா, “அப்படியா? ஆனால் உங்கள் தங்கை விமலாவவோ, லோகாவவோ இதைப் பற்றி வீட்டில் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே? காயம் பலமோ?” என்று கட்டேடாள்.

கமலநாதனுக்கு அவளது அக்கறையான பச்சை ஒருவகைத் திருப்தியைத் தந்திருக்க வண்டும். ஆகவே, புன்னகையுடன் “உங்களுக்கு எத்தனையோ கவலைகள் இருக்கும். அவற்றுக்கிடையே இந்த அர்த்தமற்ற செய்தியை ஏன் உங்களுக்குச் சொல்ல வண்டும் என்ற அவர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்” என்றான் குறும்புப் பார்வையோடு.

பத்மா அவனது கறுத்தடர்ந்த மீசையைப் பார்த்த வண்ணமே பருவத்துக்கறேற பரிசாசப் பச்சைகள் பச்சுகிறான் என்று எண்ணிக்கொண்டு, “எனக்கா கவலைகள்? யார் சொன்னது?” என்று கட்டேடாள்.

“யாரும் சொல்ல வண்டியதில்லையே? உங்கள் கண்களில் இப்பொழுது கட்ட ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் கண்ணீர்த்துளிகள் உங்கள் மனதை அப்படியே காட்டுகின்றன. கண்களைத் துடையுங்கள்” என்றான் கமலநாதன்.

பத்மா திடுக்கிட்டதுகைக் குட்டையை எடுத்துக் கண்கள் இரண்டையும் அவற்றால் நன்றாகத் தயேத்துத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

“பார்த்தீர்களா, நீங்கள் நன்றாக அழுகிறீர்கள். உங்கள் காதலனைப் பற்றிய பிரச்சினை ஏதாவது உங்கள் மனதை வருத்திக் கொண்டிருக்க வண்டும்” என்றான் கமலநாதன்.

“என் காதலனா? நீங்கள் சரியான ஆள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை” என்று அவள் சொல்லி முடிப்பதற்கு முன் கமலநாதன் “உங்கள் காதலனைப் பற்றி எனக்கெல்லாம் தெரியும். அவர் பெயர் ஸ்ரீ தர் என்றும், வாட்டசாட்டமான ஆள் என்றும் விமலாவும் லோகாவும் வீட்டில் பச்சிக் கொண்டார்கள். ஏன் இந்த விஷயம் கொலீ ஜரோட்டில் பலருக்கும் தெரிந்ததுதான்” என்றான்.

பத்மா இதனைக் கேட்டு மௌனமானாள். ஸ்ரீ தரின் ஆள் மாறாட்ட மோசடி உடனே முற்றாக ஞாபகத்துக்கு வர, மீண்டும் கண்ணோரத்தில் வெளிவருவதற்குத் திமிறிய கண்ணீர்த்துளிகளை அவ்வாறு வெளிவராதது கட்டுப் படுத்துவதற்குப் படாத பாடு படாள் அவள். ஜன்னல் பக்கமாக முகத்தைத் திருப்பி வீதிக் காட்சிகளில் மனதைச் செலுத்த முயன்று தோற்றுக் கொண்டிருந்த அவளின் நிலையைக் கமலநாதன் ஓரளவு யுகித்துக் கொண்டு “உங்கள் மனதைப் பெரிய கவலை ஒன்று வருத்துகிறது என்று தெரிகிறது. என்ன விஷயம்?” என்று கட்டேடான் அனுதாபத்துடன்.

பத்மா, அவன் மிகவும் சகஜமாக உரையாடும் முறையைக் கண்டு திடுக்கிட்டாள் என்றாலும் வீட்டுக்கு வந்து போகும் ஒருவன், தந்தையாரையும் தனது நிலையையும் நன்கு தெரிந்த ஒருவன் அவ்வாறு பச்சும் போது அதனைக் குற்றமாக எண்ண முடியவில்லை.

இன்னும் கமலநாதன் மரியாதையாகவும் பண்போடும் உரையாடினான். மலேமும்

அப்போது அவளிருந்த மனநிலையில் யாருடனாவது பசே வணேட்டும் போன்ற ஓர் உணர்ச்சியும் அவளுக்கு ஏற்பட்டது. உண்மையில் தன் மனதில் இருந்த எல்லாவற்றையும் அவனிடம் பிரணமாகக் கொட்டிவிடுவோமா, அவனது ஆலோசனைகளைக் கேட்போமா என்ற எண்ணம் கட்ட அவளுக்கு உண்டாகியது. ஆனால் அதற்கு அவள் மனம் நாணியது என்பது ஒரு புறமிருக்க, பஸ்சும், சீக்கிரமே கொட்டாஞ்சனையை அடந்ததுவிடும்; அதற்கிடையில் தான் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் கஹநேரம் போதாது என்ற மற்றோர் எண்ணமும் அவள் பசேசகைக் கட்டுப்படுத்துதியது. ஆகவே அவள், “என் கவலையை உங்கள்குக்குக் கஹி என்ன பிரயோசனம்? உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்?” என்றாள்.

அதற்குக் கமலநாதன் “அப்பிச் சொல்வது தப்பு. இவ்வாலகில் ஒருவர் கவலையை இன்னொருவருக்குச் சொல்வதால் கவலையில் பாதிக்கனம் குறகிறது. அது மட்டுமல்ல உங்கள் கவலைத் தர எனக்குத் தரிந்த ஆலோசனைகளையும் நான் கஹ முடியுமல்லவா?” என்றான்.

அதற்கு பத்மா “உங்களை எனக்குப் போதிய அளவு தரியாத நிலையில் நான் உங்களிடம் என் கவலையைச் சொல்வது எப்படி?” என்றாள்.

“ஏன் அப்பிச் சொல்கிறீர்கள்? உங்கள்குக்கு என்னைத் தரியாவிட்டாலும், எனக்கு உங்களதைத் தரியும். உங்கள் அப்பா சில சமயங்களில் உங்களைப் பற்றி என்னுடன் பசேயிருக்கிறார். இன்னும் விமலாவும் லோகாவும் வீட்டில் உங்களைப் பற்றி அடிக் கடி அரட்டையடிப்பது வழக்கம். நீங்கள் கொல் சுக்குப் போகும் போது எதை எப்படி உடுத்துவீர்கள். தலையை எப்படி எப்படியெல்லாம் அழகாகப் பின்னிக் கட்டுவீர்கள் என்பது பற்றிக் கஹ அவர்கள் பசேக் கொள்வார்கள். அம்மா கஹ உங்களைப் பற்றி நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். இன்றுதான் இவ்வளவு தஹம் உங்கள்குடன் பசேசு கிடதை தது என்றாலும், நான் உங்களை ஓர் அந்நியனாகக் கருதவில்லை. ஆகவே உங்கள் பிரச்சினையைக் கஹினால், என்னால் சில ஆலோசனைகளைக் கஹ முடியுமென்றே எண்ணுகிறேன். இன்னும் எனக்கு அன்றாட மனதோத்ததுவதில் நல்ல ஈடுபாடு. உண்மையில் மனதோத்ததுவநில்களைத் தான் நான் அதிகமாக வாசிப்பது வழக்கம். சொல்லுங்கள் உங்கள் பிரச்சினையை. நான் நல்ல தீர்ப்பும் கஹுகிறேனா இல்லையா என்று பாருங்கள்” என்று கஹினான் கமலநாதன்.

பத்மா, “அப்படியா? உங்கள்குக்கு இவ்வளவு விஷயம் தரியுமென்று எனக்குத் தரியாமற் போனதே, பரவாயில்லை. எனது கவலையைப் பற்றி வறொரு சமயத்தில் உங்கள்குடும் பசேவனே. இப்பொழுது பசேவதற்கு நேரமும் போதாது. இதோ, பஸ் வண்டியும் மசங்கமாச் சந்திக் கு வந்துவிட்டது. அடுத்த பஸ் தரிப்பில் நாங்கள் இறங்க வணேட்டும்ல்லவா?” என்றான்.

கமலநாதன் “ஆம். நாங்கள் வறே சமயத்தில் பசேக் கொள்வோம். ஆனால் என்றும் எப்பொழுதும் என்னாலியன்று உதவிகளை நான் உங்கள்குக்குச் செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறேன்” என்றான்.

சிறிது நேரத்தில் கொட்டாஞ்சனையில் பஸ் நின்றதும் இருவரும் கீழே இறங்கித் தத்தம் பாதகையில் பிரிந்து சனெறார்கள். நாங்கள் இருக்கும் வட்டாரத்தில் ஜோடியாகப் போனால் பலரும் பலவிதமாகக் கதைத்துக் கொள்வார்கள் என்ற அச்சமே அவர்களை அவ்வாறு செய்யும்படி தஹண்டியது. இல்லாவிட்டால் கொலிஜ்

ரோட்டுக்குப் போகும் இரவரும் ஜோடியாகவே பசிக்கொண்டு சினெற்றிருக்கலாம்.

வீதியில் நடந்த பத்மாவின் மனம் அன்று காலையிலிருந்து ஒன்றன்பின்னொன்றால் நடப்பெற்ற அனுபவங்களையெல்லாம் டீட்டுக் கொண்டு இருந்தது. ஓரே நாளில் எத்தனை சம்பவங்கள்! ஸ்ரீ தருடன் மூதன மூறையாக ஐஸ்கிரீம் 'பார்லர்'க்குப் போய்க் கைகோத்துக் காதல் மொழி பசிய இன்ப அனுபவம், பஸ்தரிப்பில் தங்கமணியின் சந்திப்பும் அதனால் ஏற்பட்ட விளையும், பஸ்ஸிலே இப்பொழுது கமலநாதனுடன் உரையாடக் கிடத்தது சந்தர்ப்பம்.. அப்பாடா வாழ்க்கை எனப்படுபு பஞ்சகலயாணிக் குதிரை வகேத்தில் அல்லவா போகிறது! சாதாரணமாக நத்தை வகேத்தில் கட்டப் போகாத அவளது வாழ்க்கை இப்படி மாறிவிட்டதே என்று அதிசயித்தாள் அவள். முன்மலெல்லாம் ஒவ்வொரு நாளும் ஓரே மாதிரியாக, எவ்வித சம்பவமற்ற நாளாக, சுவயைற்ற மூறையில் கழியும். அதனால் ஏற்படும் சலிப்பைப் போக்க, தோட்டத்துப் பிள்ளைகளைக் கட்டி வதைத்து விளையாட்டுச் சொல்லிக் கொடுப்பது, அவர்களில் பணக் குழந்தைகளுக்குத் தலைவாரிப் பின்னி விடுவது, விடுதலை நாட்களில் கோயிலுக்குப் போவது போன்ற எதையாவது செய்வாள் அவள், இந்நிலைமை. அவள் நாடகமன்ற இணைக் காரியதரிசியாகிய பின்னர்தான் ஓரளவு மாறியது. ஸ்ரீ தரின்காதலிணைப்பு ஏற்பட்ட பின்னர் அவனை அடிக் கடி காண்பதும், அவன் வீட்டுக்கு வருகையில் அவனோடு தந்தைக்குத் தெரியாது கண்ணாலும், வாயாலும் கைகளாலும் பசிக்கொள்வதும், அவனைப் பற்றி நின்தைத்து நின்தைத்துப் புத்தக நிகழ்ச்சிகள் போல் அவளுக்குத் தோன்றின. அந்நிகழ்ச்சிகளில் சில அவளது உள்ளத்திற்கு வதேனையையும் விழிகளுக்குக் கண்ணீரையும் கொண்டு வந்த போதிலும் "வாழ்க்கையை வாழுகிறேன்" என்ற ஜீவ உணர்வு முன்னெப்போதிலும் பார்க்க இன்று அவளுக்கு மிக அதிகமாக ஏற்பட்டது. மனித இதயத்துக்குத் துன்பத்தைய அனுபவிப்பதில் கட்ட இன்பம் இருக்கிறது. பலருக்கு வறும் உப்புச் சப்பற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதையிட துன்பகரமான வாழ்க்கைகட்ட அதிக திருப்தியைத் தருகிறது. உண்மையில் வறும்மனே சாப்பிடுகிறோம், துங்குகிறோம், மீண்டும் சாப்பிடுகிறோம் என்ற வாழ்க்கையை யார்தான் விரும்புவார்கள்!

ஸ்ரீ தர் பொய்காரன் - அழகன் தான். கலஞ்சுளும் கட்டத்தான். பண்புள்ளவன் தான். ஒரு பண்ணின் இதயத்தை மகிழ்வகைக்கும் அத் தனசிறப்பம் சங்களும் பொருந்தியவன் தான். இரூந்தாலும் என்ன பயன்? அவன் ஏன் பொய்சொன்னான்? என்ன ஏமாற்றிக் கவிட்டு ஓடுவதற்காகத்தான் இரூக்க வணேடும். பணக்காரரின் போக்கு இதுதான் போலும்! பொய் விலாசம் கறிப் பொல்லாங்கு செய்ய நினதைத் அவனுடன் மலேம சிநகேமாய் இரூப்பதும், அவன்கை காதலனாய் மதித்து உறவாடுவதும் ஆபத்தகைக் கொண்டு வராவா? என்பன போன்ற கேள்விகள் பத்மாவின் உள்ளத்தில் எழுந்தன. இக்கேள்விகளைத் தொடர்ந்து அவர்களது தோட்டத்தில் 21 ம இலக்க வீட்டில் வசித்த குசுமா என்ற சிங்களப் பண்ணின் பரிதாப நினையும் அவளுக்கு ஏற்பட்டது. கட்டழகியான குசுமா தனது காதலனால் ஏமாற்றப்பட்ட இப்பொழுது ஒரு பிள்ளைக்குத் தாயாகிவிட்டாள். அவள் காதலனோ அவள்கை கவிட்டுவிட்டு எங்கோ ஓடிப் போய்விட்டான். முழுத் தோட்டத்தாலும் ஒழுக்கங்கு கிட்டவள் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட அவள் நினையும் வந்ததும் குசுமாவின் காதலன் போலவே ஸ்ரீ தரும் வஞ்சனதை திட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றி விட்டு, மல்ல மறவைதற்குத் தான் தன் ஆள்மாறாட்ட நாடகத்தை ஆடியிருக்கிறான் என்று எண்ணினாள் பத்மா.

“உண்மையில் நான் தங்கமணியகைக் கோப்பிப்து பிசுக்கு. அவளில்லா விட்டால் ஸ்ரீ தரின் களவா வளெரிப்பட்டிருக்காதல்லவா?” என்று கட்டத் தனக்குள் தானே கறிக்கொண்டாள் அவள்.

வீதியில் நடந்துகொண்டிருந்த பத்மாவின் எண்ணத்தில் கமலநாதனும் அடிக்கடி காட்சி தந்தான். அவளை அறியாமலே ஸ்ரீ தருடன் கமலநாதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது அவள் மனம். கமலநாதன் எனக்குத் திரிந்தவன். அரூகில் வசிப்பவன். அவனால் என்னிடம் இப்பிப்பட்ட பொய்சொல்லியிருக்க முடியாது. மலேம, அவனும் அழகன் தான். ஸ்ரீ தரின் சரூக்கான ஆடம்பரத்தோற்றம் இல்லாவிட்டாலும் அவனும் ஒரு சினிமா நடிகன் போன்ற கவர்ச்சி கொண்ட காள்தான். இன்னும் அவன் பலகலகை கழகப்பட்டதாரியல்ல என்றாலும் யோக்கியமான உத்தியோகம் செய்பவன் தான். முனிசிப்பல் சுகாதாரப் பரிசோதகன். தங்ககைகள் மீதும் தாயின் மீதும் பிரியம் கொண்டவன். என் மீதும் அன்புள்ளம் கொண்டவன். ஸ்ரீ தருக்கு மீசை இல்லலை. எல்லாரும் மீசை வகைக் வணேடியது அவசியமில்லை என்றாலும் கமலநாதனின் கறுத்தடர்ந்த அரூம்பு மீசை அவனுடைய சிவந்த முகத்துக்கு ஓர் அழககைக் கொடுக்கத்தான் செய்கிறது. இவ்வாறு பத்மாவின் மனம் எதை எதையோ எல்லாம் சிந்தித்தது. “கமலநாதனுக்கு என் மீது ஆசை. என்னதான் உலகத்துக்குப் பயந்து பண்பாக நடந்து கொண்டாலும் அவன் என்னைப் பார்த்துப் பார்வையும் என்னுடன் பசேவதில் காட்டிய ஆர்வமும் அதை எனக்கு வளெளிக் காட்டவே செய்தன்” என்று பலவாறு எண்ணினாள் அவள். “ஸ்ரீ தர் தனது பொய் வளெளியாகியதும் எனது வாழ்க்கையை விட்டு அகன்றுவிட்டால் நான் என்ன செய்வது?” என்ற பீதியும் பத்மாவைக் கறேபட்டது. அப்பா என்ன சொல்லுவார்? தனது மகளின் திரும்பப் பிரசினதை ர்ந்துவிட்டது என்று நினதைது மகிழ்ச்சியில் திளதை திரூக்கும் அவர் திடுக்கிட்டும் விட்ட மாட்டாரா? மலேம, தோட்டத்திலுள்ள பலரூக்கும் ஸ்ரீ தர் வருவதும் போவதும் திரிந்திருந்தன. அவர்கள் வேறு பரிசாசம் செய்வார்கள். ஐயையோ! இதை எல்லாம் எப்பிச் சமாளிப்பது? கட்டிய கோட்டகைகள் எல்லாம் இடிந்து விட்டனவே! - என்று கவலையில் மிழ்கினாள் அவள்.

ஓர் இள வாலிபனோடும் சிநகேமாய் இருப்பதால் ஒரு யுவதிக்கு ஏற்படும் கர்வம், இன்பம், மனப்பரிப்பு ஆகியவற்றை அன்று தான் பத்மா பரிபிரணமாக அனுபவித்திருந்தாள். காலையில் அந்த உணர்ச்சிகளில் மிழக்கி, வாழ்க்கையை மனதார அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த போது, அதை ஒரு நாளோடும் திடீர் ரென மூடிவாறும் சிறுகதையாக அவள் எண்ணவில்லை. பல காலம் நீடிக்கும் ஒரு தொடர் கதையாக அது வளர்ந்து வரும் என்றே அவள் எதிர்பார்த்தாள். ஆனால் என்ன சய்யவது? எல்லாம் வறேறு விதமாகப் போய்விட்டன. ஸ்ரீ தர் என்ன ஏமாற்றிவிட்டான். நாளைய நான்கடேக்கும் களே விகளாகக் கப்பிலளிக்க முடியாமல் அவன் திணறானான். அதன் பின் தன் களவா வளையப் பட்டாவிட்டதே என்றெண்ணி ஓடி ஓடிநின்று கொள்வான். பின்னர் அவன் என்னதைத் தேடி வரமாட்டான். இன்னும், அவன் என்ன மனதார மணம் முடிக்க விரும்பினால் கட்ட, கோடீஸ் வரரான சிவநசேர் அதை அனுமதிப்பாரா? ஆகவே, சீக்கிரமே நான் தனித்துவிடுவனே. பிறகு, புது மாப்பிள்ளை பார்க்க வேண்டியதுதான். ஆனால் ஸ்ரீ தரபைப் போல் அற்புதமான, மனங்கவரும் மாப்பிள்ளை எங்கே கிடப்பான்? கடந்த இரண்டு மாதங்களாக அவனுடைய உறவால் ஏற்பட்டிருந்த காதல் மலர்ச்சிக்கு முடிவா வந்துவிடும். அதை என்னால் தாங்க முடியுமா? காதல் இல்லாத வாழ்க்கை உப்பில்லாத கறிபோல் மீண்டும் சப்பின்று ஆகிவிடுமோ, என்ன சய்யவது?

பொழுது போவது எப்படி? புத்தகமும் கையுமாக இருக்கும் நேரம் போக மற்ற நேரங்களில் அப்பாவாடன்தான் பசேிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லலை, அப்பாவாடன நீண்ட நேரங்கள் பசேி அவளாகக் கப்பழக்கமில்லை. அடுத்த வீட்டு அன்னம் மாவாடன அரட்டை அடிக் கலாம். ஆனால் அவளாகக் கத்தோசையைப் பற்றியும், உழுவந்தைப் பற்றியும் இறந்து போன அவளது கணவனைப் பற்றியும் தான் பசேத் திரியும்? இன்னும் மனதகை கவரந்த ஓர் ஆணழகனுடன் பசேும் கொஞ்சு மொழிகளாகக் க அவை ஈடாகுமா, என்ன? பரவத்தின் தாகத்தை அவை தணிக்குமா? ஸ்ரீ தராக் கப்ப பதிலாகக் காதலர்களைச் சம்பாதிப்பது கஷ்டமல்ல. பத்மாவின் பொன்னிற உடலும் தளக்க நுடையுமே போதும் அதற்கு. ஆனால் கல்யாணம் என்ற முடிவா வரையின்றிப் பிடித்து, வாழ்க்கையைத் துணையாக அவளாடன வரத் தயாராக இருக்கும் நல்ல காதலன் எங்கே கிடப்பான் என்று கவலையடைந்த பத்மா மனதில் கறுத்தடர்ந்த மீசை கொண்ட கமலநாதன் மீண்டும் காட்சியளித்தான்.

ஆனால் அவளாகக் க அதனால் மீண்டும் இன்பம் ஏற்படவில்லை. தான் இதுவரை தீட்டியிருந்த காதலர்களையும் வாழ்க்கையையும் ஒன்றுக்கொன்று மூரணான இரதுருவங்கள் போல் அவளாகக் காட்சியளித்தன. உண்மையில் பத்மா தனது காதலரை ரோமியோ - சபிலியட், லலை - மஜ்னு காதலாகக் க சமமான ஒரு காதலாகவே இது வரை எண்ணியிருந்தாள். அதற்கைய காதலில் கமலநாதன் போல் ஓர் இரண்டாம் காதலனுக்கு இடமதே? ஆகவே கமலநாதனின் நினவை வரக் கட்டாதென்றே அவளது மனதின் ஒரு பகுதி விரும்பியது. ஆனால் ஸ்ரீ தராக் கும் ரோமியோ - மஜ்னுவுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்? அழகிலும் கவர்ச்சியிலும் ஒரு வளையை ஸ்ரீ தர் ரோமியோவையும் மஜ்னுவையும் மிஞ்சியவனாகக் கட்ட இருக்கலாம். ஆனால் காதலில்...? ரோமியோவோ, மஜ்னுவோ ஸ்ரீ தரபைப் போல் பொய்யர்களல்ல. கசுமாவின காதலனைப் போல் தங்கள் காதலியரைக் கற்பழித்துவிட்டுக் கம்பி நீட்டியவர்களல்ல. அவர்கள் தங்கள் காதலிமாருக்குப் பொய் விலாசம் கொடுத்துக் காதல் புரிந்துவிட்டு ஓடிப் போனவர்களல்லவே! ரோமியோ சரியாக நடந்தால் சபிலியட்டும் சரியாக நடந்து கொள்வான். ஆனால் இன்றைய கள்ள ரோமியோக்களுக்கு நல்ல சபிலியட்டங்கள் எங்கே

கிடபைப்பார்கள்? ஸ்ரீ தரமும் ஒரு கள்ள ரோமியயோ தானே? அவனுக்காக என் வாழ்க்கையை நான் நாசமாக கிக் கொள்ளக் கூடாது. மலேமும் உயிர் துறக்கமும் காதல் எல்லாம் நாடகத்துக்கமும் காவியத்துக்கமும் தான் சரி. இன்றைய உலகக்கூச்சு சரிப்படாது. மலேமும் அக்காலத்துக்கமும் லலை - மஜனு காதல் ஆதர்சம் என்றால், இன்றைய உலகிற்கு ஹொலிவுட் நடிகர்களின் காதல்தான் ஆதர்சம். இளவரசர் அலிகான் - ஸ்ரீ ட்டா ஹவேவொர்த் காதல்தான் இன்றைய உலகிற்கு முன்மாதிரி. உலகம் அவர்களபுறக்கணித்துவிட்டதா என்ன? உயர்த்தித்தானே பசேுகிறது? அன்று சபலியட் புகழை ஷகேஸ் பியர் பாடினார். இன்று அலிகான் - ஸ்ரீ ட்டா காதலபு பத்திரிகையாளர்கள் பாடுகிறார்கள். ஆகவே ஸ்ரீ தர் போனால் புதிய மாப்பிள்ளை வண்டும் என்று எண்ணுவதில் என்ன தவறிருக்கிறது? இன்றைய நாகரிகப் பெண்கள் உலகெல்லாம் சயெவத்தை தானே நானும் சயெய் நினகைக்கிறேன்? ஆனால் காதலனைத் தடும் படலத்தில் மறுபடியும் இன்னொரு பொய்யனைத் தடிக் கொண்டுவிடக் கூடாது. கமலநாதன் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். அவனால் என்னிடம் பொய் கூற முடியாது. அவனையே என காதலனாக ஏற்றுக் கொண்டாலென்ன? அழகும் பண்பும் கொண்ட அவன் பஸ்ஸில் எவ்வளவு அருமையாக என்னுடன் பழகினான்? என்னுடன் நெருங்கிப் பழக அவனுக்கூச்சு சிறிது இடம் கொடுத்து தாலென்ன? ஸ்ரீ தர் மீ து எனக்கு ஆசை ஏற்பட்டதும் அவன் சயெவத்து அதுதானே? நான் இப்பொழுது இந்தத் துறையில் அனுபவசாலி. ஒன்றும் தெரியாத நிலையிலயே சிறிதும் அனுபவம் இல்லாமலே ஸ்ரீ தர் விஷயத்தில் நான் வறெறிபறெறேன். எனவே கமலநாதன் விஷயத்தில் வறெறிபறெவது மிக மிகச் சூலபம்! இன்னும் கமலநாதனுக்கோ என்னை ஏற்கனவே பிடித்திருக்கிறது. லோகாவும் விமலாவும், என் பின்னலைப் பற்றிப் பசேுவர்களாம்! சாமரத்தியமாகத் தனக்கு என் மீ துள்ள ஆசையை எவ்வளவு தளக்காக வளெரிப்படுத்திவிட்டான் அவன்? அவளது அம்மாவுக்கமும் என்னைப் பிடிக்கிறதாம்!

கமலநாதனுக்கு என் மீ து காதல்தான். ஐயமில்லை. பத்மா இவ்வாறும் யோசித்து முடிவதற்கும் வீட்டுக்குள் புகுவதற்கும் சரியாய் இருந்தது. அப்பா பரமானந்தர் சாய்மனை நான்காலியில் பத்திரிகை வாசித்தபடியே தபங்கிப் போயிருந்தார். ஓசைப்படாது உள்ளே புகுந்த பத்மா, கண்களை நிமிர்த்திச் சுவரிலிருந்த பழைய கபிகாரத்தபைப் பார்த்தாள். மணி இரண்டாகியிருந்தது. வழக்கம் போல் அடுத்த வீட்டு அன்னம் மாமத்தியான உணவை மசேமீ து பரப்பியிருந்தாள். கருவாட்டு மணம் மிக்கதைத் துளதைத் தது. அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டுச் சிறிது நேரம் கட்டிலில் படுத்திருக்க வண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டே கையிலிருந்த நோட்டுப் புத்தகத்தையும், "ஹாண்ட்பாக" கையும் பபிக் கும் மசேமீ து அலுப்போடு வீ சிவிட்டுத் தனது அறகைக் குள் புகுந்தால் பத்மா. அப்பொழுது "இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் கமலநாதனின் தங்கையர் இருவரும் வருவார்கள். அவர்களின் வாயகைக் கிண்டி அவர்கள் அண்ணனைப் பற்றிப் பசேவண்டும்" என்றும் தீர்மானித்தாள்.

அதே நேரத்தில் கொலீ ஜ் ரோடு 30ம் இலக்கத் தோட்டத்திலிருந்த கமலநாதன் வீட்டில் ஒரு சம்பவம்.

விமலாவும் லோகாவும் அவர்கள் புத்தகங்களை அழகாக அடக்குவதில் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“பார்த்தாயா, எனது புத்தகங்கள் தான் அழகு!” என்றாள் விமலா.

“போ, என புத்தகங்கள் தான் அழகு. இதோ பார். உன் புத்தகத்தின் மட்டையில் எவ்வாறு மயைகைக் கொட்டி வைத்திருக்கிறாய்!” என்றாள் லோகா.

“அந்த மனைக் கொட்டியதுதானே!” என்று சீறினாள் விமலா.

கமலநாதன் “என்ன சண்டை?” என்று கொண்டே உள்ளே நுழைந்தவன் “உங்கள் டீச்சர், வாசிப்பதற்குப் புத்தகம் கட்டைதாக்கச் சொன்னாயல்லவா? நான் ஒரு புத்தகத்தைத் தருகிறேன். கொண்டு போய்க் கொடுங்கள்” என்றான்.

“என்னிடம் கொடு, அண்ணா.” என்றாள் விமலா.

“என்னிடம் கொடு, அண்ணா. நான் தானே டீச்சர்க்குப் புத்தகம் வேண்டுமென்று உன்னிடம் சொன்னேன்?” என்றாள் லோகா.

“சரி. இரண்டு புத்தகம் கொடுக்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்று கொண்டு போங்கள். ஆனால் பத்திரமாகத் திருப்பி வாங்கித் தந்துவிட வேண்டும்.” என்றான் அண்ணன்.

அதன் பிறகு தன் புத்தக அலமாரியிலிருந்து இரு புத்தகங்களை எடுத்துக் கொடுத்து தான் கமலநாதன். ஒன்று “கவலைகளைத் தீர்ப்பதெப்படி?” என்ற ஆங்கில மனோதத்துவநூல். மற்றது தமிழில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட காதல் நவீனம்.

விமலாவும் லோகாவும் மகிழ்ச்சியுடன் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். “எனது புத்தகம் தான் அழகானது” என்றாள் ஆங்கில புத்தகத்தைப் பெற்றா விமலா. “கதைப் புத்தகம் தான் டீச்சர்க்குப் பிடிக்கும். பார்ப்போமா?” என்றாள் லோகா துள்ளிக் கொண்டு.

கமலநாதன் தங்கையின் பச்சைக் கட்டைத் தனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டானாயினும் பஸ்ஸில் பத்மாவின் சந்திப்பால் ஏற்பட்ட மனச்சலனம் அவன் மனதில் ஒரு முக்கியமான களேவியை எழுப்பியிருந்தது. “பிறனொருவனால் நசீகிக்கப்படும் ஒரு பெண் மீது நான் என புலனைச் செலுத்துவது சரியா?” என்பதே அது.

6-00 000000000000 : 00000000 0000000

நிறைந்தவர்களாகவும், பணிகளை ஆண்மனை நிறைந்தவர்களாகவும் ஆக்கிவிடுவது தான். காதலின் வயப்பட்டு ஆண்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டவர்களாகவும் சிறு விஷயங்களைப் பற்றிக் கட்ட அதிகமாக எண்ணி எண்ணிக் கலங்குபவர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள். பணிகளோ காதலின் உச்சத்திலே சத்தியவானை நேசித்த சாவித்திரியைப் போல் எமனையும் எதிர்த்துப் போராடத் துணிந்து விடுகிறார்கள். கல்கிசை என்னும் இலங்கையின் மிகப் பிரசித்திபெற்ற மவுண்ட் லவீனியாக கடற்கரையில் லேதன் காதற் கிளி புத்மாவைப் படமாக வரைய விரும்பிய ஸ்ரீ தர் அடுத்த நாள் முழுவதும் அது பற்றிச் சிந்திப்பதிலேயே செலவிட்டான். அவளை எப்படி உட்கார் வகைக் கவண்டும், என்ன உடையை அணியச் செய்ய வேண்டும்.

அமரையான உயர்குல யாழ்ப்பாணக் குடும்பப் பண்ணைப் போலச் சலேயால் உடம்பை நன்கு போர்த்தச் செய்து, தலையில் பிவூடனும், நெற்றியில் சஞ்சாந்துத் திலகத்துடனும் தங்கள் வீட்டிலே மாட்டியிருக்கும் அம்மாவின் படத்தைப் போல எழுதுவதோமா, அல்லது அவளது அலையைலையாக அவிழும் மகேக் கிந்தலை, ஒரு பூறத் தோள் வழியாக அவள் எடுப்பான மார்பில் ஏறி இறங்குவதைத் து, சினிமா நடிகை போல சிங்காரமாக எழுதுவதோமா என்பது போன்ற பல பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தான் அவன்.

இளமையில் கனவிலே மிகக் கும் ஓர் ஆடவனாக் குத்தன் காதலி கண்ணகி போல் பத்தினியாகவும் இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் மாதவி போல் மனதுக்காக் கிளர்ச்சி தரும் மாயக் காரியாகவும் இருக்க வேண்டும். இது இன்றைய நேற்றைய கனவல்ல. முற்காலத்திற்கு கட்ட இலட்சிய மாதா, அன்னையையும், அடியாள்பணியும் கொண்ட பத்தினிப் பண்ணாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. “வள்ளமுலை மாதா” போல் பஞ்சனையில் இன்பத்துயில் தர்பவளாகவும் இருக்க வேண்டுமென்றே கருதப்பட்டது. அதனால் தான் ஸ்ரீ தரும் புத்மாவை வெவ்வேறு விதமாகக் கற்பனை செய்து பார்த்தான் அன்று.

புத்மாவைப் பொறுத்த வரையில் கொடி போன்ற பணமையும் சித்திரப்பாவை போன்ற கட்டும் கொண்ட அவளது வண்ண உடல் எந்தப் “போசி”றும் பொருத்தமானதே. நீச் சலுடையில் கட்ட நேர்த்தியாகத் தானிருப்பாள். மலே நாட்டு நடிகையர் கட்ட அவளிடம் தோற்கும்படி ஏற்படும். ஆனால் இந்த விதமான செயற்கைப் ‘போஸ்’களை விட்டு விட்டு வேறு விதமாகவும் அவளை எழுதலாம். பல்கலைக் கழக மாணவி என்ற அவளது தினசரி கோலத்தில் கட்ட அவள் அழகாய்த் தான் இருப்பாள். ஏன் சில சமயம் அவள் வீட்டிலிருப்பது போல் அவள் சிறுநிடையை அழுத்திக் காட்டும் அவளது பெரிய பிவிட்ட ‘கவுண்ட்’யோ, பாவாடை சட்டையையோ அணியச் செய்து, அந்தத் தோற்றத்தில் கட்ட அவளைத் தீட்டலாம். இன்னும் கூற்றமற்ற மலர் போல் அவள் தோன்ற வேண்டுமாயின் தாவணி அணியச் செய்து அந்தத் தோற்றத்தில் நாலாந்து வரணங்களில் அவளை வானவில் போல் கட்ட வரந்து விடலாம். ஏன், காலோடு காலாக ஜூட்டி, உடம்பின் மடோ பள்ளங்களையும், வளவநுளியுகளையும் கவினுறக் காட்டும் ‘ஜீன்ஸ்’ என்னும் மெல்லியலார் காற்சட்டையை அணியச் செய்தும் அவளை

எழுதலாம். “ஆனால் இவற்றில் எவ்வாறு நான் அவளதைத் தீட்டப் போகிறேன்? அவளாகக் கு எல்லம் அழகாய்த் தானிருக்கும். என்னால் இதில் ஒரு முடிவாக்கும் வர முடியவில்லையே! என்ன செய்வனே?” என்று சிறிய பிரச்சினைகளை எல்லாம் பெரிதுபடுத்திக் கொண்டு, சிறுபெண் போல் கவலைப்பட்டான் அவன். இப்பிப்பிட்ட சிக்கலான பிரச்சினைகள் எழும்போது, அவன் கலந்தாலோசிக்கவும் அவனது நண்பன் சூரேஷிடம் இதைப் பற்றிக் கலந்தாலோசிக்கலாமென்றாலோ, சில காலமாகச் சூரேஷைச் சந்திப்பதே அரிதாகிவிட்டது. சீமகைக்குமலே படிப்பிற் காகப் போவதற்கு ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்த அவன் விசாகந்தோரூக்கும் தானாதிபதி காரியாலயங்களாக்கும் வளையத்தையிலிருந்த அவனது உறவினர் கடகைக்குமிடையே பம்பரமாகச் சூற்றிக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் இது போன்ற சின்ன விஷயத்தை அவனிடம் பசேஸ்ரீ தரூக்குமனனில்லாத வடிகங் கிட்ட இப்பொழுது பிறந்திருந்தது!

இவ்வாறு ஸ்ரீ தரூ கலங்கிக் கொண்டிருக்க, புத்மாவோ தான் அண்மையில் சில விஷயங்களில் எவ்வளவு துணிவாக நடந்து கொண்டாள் என்பதை நினைந்து நினைந்து வியந்து கொண்டிருந்தாள். பெண்களுக்கு இயல்பாயில்லாத ஆண்மையுணர்ச்சியுடன் தான் காரியங்களைச் செய்து வருவதாக அவளாக்கும்பட்டது. உதாரணமாக அவன் ஸ்ரீ தரூடன் இரண்டு தடவகைகள் தந்தகைக்குத் தெரியாமல் கள்ளமாக வளையே போய் விட்டு வந்தமகை அவளாகக் கேள்வி விட முடியாத ஆச்சரியத்ததைத் தந்திருந்தது. ஒன்று ஐஸ்கிரீம் பார்லூக்குப் போய் வந்தமகை, மற்றது தெகிவளை மிருக வனத்துக்குப் போய் வந்தமகை. “அதுவும் சும்மா போய் விட்டு வந்தனோ? பார்ப்பவர்கள் புதிதாக மண முடித்த இளம் ஜோடிகள் என்று எண்ணும்படி உடலோடு உடல் உராய, மிருக வனத்தில் என்னென்னவெல்லாம் செய்து, எதை எதை எல்லாம் பசேசி, எப்பி எப்பி எல்லம் நடந்து கொண்டோம்!” என்று சிந்திந்தாள் அவள். “ஆனால் நான் இப்படி அப்பாவாக்குத் தெரியாமல் நடந்தது சரியா? அது அவரை ஏமாற்றியது போலத்தானே? என்றாலும் காதல் விஷயங்களைப் பற்றேறோறியும் படியாகச் செய்ய முடியுமா? இந்தச் சிக்கலால் தான் பல பெண்களும் ஆண்களும் காதல் புரிவதற்கே அஞ்சிக் காதல் புரியாமலே இருந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அதுவும் தப்பாத தான். வாழ்க்கையின் முக்கியமான அனுபவமொன்றைப் பெறாவிட்டால் அந்த வாழ்க்கையின் பயன் தான் என்ன? அதனால் தான் அந்தக் காலத்திலிருந்தே காதலாக்குக களவா முறைகளை அனுமதித்துள்ளார்கள் நமது முன்னோர்கள். பழைய காலத்திலும் களவா காதலில் ஈடுபட்ட தலைவிதன் பெற்றோரை ஏமாற்றாத தானே செய்தாள்? இன்று நான் அப்பாவை ஏமாற்றுகிறேன். நிச்சயம் எனக்குப் பிறக்கும் மகனும் மகளும் கிட்ட எனக்குத் தெரியாமலே இப்பிப்பிட்ட காரியங்களைச் செய்யத்தான் செய்வார்கள். அவர்கள் என்னை ஏமாற்றுவார்கள். இதுதான் உலக நியதி போலும்” என்று கிட்ட நினைத்தாள் அவள்.

ஆனால் ஸ்ரீ தரூடன் படமெழுதுவதற்காகக் கடற்கரைக்குமறே கொள்ளவிருந்த பிரயாணத்தையும் மிருகவனத்துக்குச் சின்னது போலவே களத்தனமாகத் தந்தகைக்குத் தெரியாமல் செய்து சரியா? - தற்செயலாக அப்பாவாக்குத் தெரிந்த யாராவது தன்னையே ஸ்ரீ தரூடன் அங்கே கண்டுவிட்டு, அதை அப்பாவிடம் வந்து சொன்னால் நிலமை என்ன? விஷயங்கள் எவ்வளவு குன்றுபடியாகி விடும்? உண்மையில் அப்பா நான் ஸ்ரீ தரூடன் அளவாக ஊர் சூற்றுவதையோ, நெருங்கிப் பழகுவதையோ

ஆட்சபேகா மாட்டாரென்றாலும், இன்னும் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் படிப்பென்ன ஆகும் அன்று அஞ்சமாட்டாரா? மலேயும் மணமுகிகாது ஆண்டோடு நிரூங்கிப் பழகும் பெண் தன்னபை பெரிய ஆபத்துகளுக்கு ஆளாகிக் கொள்ளவும் கட்டும். நிரூங்கிப் பழகும் ஆண் பெண்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்குக் களவொழுக்கத்தில் ஈடுபடாமல் இருக்க முடியும்? அவ்வித விஷப் பீட்சகைகளினால் முடிவில் பெண் தாய்மை நிலையை அடைந்து விட்டால், அதனால் ஏற்படும் சமுதாய அபவாதத்தையும் சிறுமையும் எப்படிச் சமாளிப்பதென்ற கவலையும் பொறுப்புள்ள தந்தை என்ற முறையில் அப்பாவாக்கு இருக்காமல் லவா? - இவ்விதம் பலவாறு சிந்தித்த பத்மாவாக்கு நிலமையைச் சமாளிக்க ஓரே ஓர் வழிதான் தன்பட்டது. அடுத்த வீட்டு அன்னம் மாவதை துணைக் கொண்டு பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயல் வேண்டாமென்பதே அது.

அன்னம் மா அடுத்த வீட்டு அன்னம் மா என்றே பரமானந்தர் வீட்டிலும், அன்னம் மா வீட்டுக்கு அந்தப் புறமிருந்த அவிஸ் நோனா வீட்டிலும் அழகைக் கப்பட்டு போதிலும் பரமானந்தர் வீட்டைப் பொறுத்த வரையில் அவள் உண்மையில் ஓர் உள் வீட்டு உறவாக காரியாகவே இருந்தாள். நாளொன்றுக்குக் குறைந்தபட்சம் பத்துத் தடவகைகளாவது பின்புற வாயில் வழியாகப் பரமானந்தர் வீட்டுக்கு வந்து போகும் பழக்கத்தையுடைய அன்னம் மா புரூஷனை இழந்து விதவையான காலம் தட்டி, அந்த முழுத் தோட்டத்துக்கும் கொலீஜ் ரோட்தபால் கந்தோரூக்குப் பக்கத்தேயிருந்த அந்தோணியார் போசன சாலகைக்கும் உரூசியான தோசகைகளைச் சூட்டுக் கொடுத்துத் தனக்கென்று பெரும் புகழ் சம்பாதித்துக் கொண்டவள். அது மட்டுமல்ல, பரமானந்தர் வீட்டுக்கும், 48/33ம் இலக்க வீட்டிலிருந்த பாடசாலை வாத் தியார் மடிவரூக்கும் வறெறிலகை கடவை வேலாயுதக் கிழவனூக்கும் அவள் தான் மத்தியான உணவு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். இவற்றால் கிடகைக்கும் வருமானத்தவைத்தே அவளது சலவகைகளும், அவளது வேலையில் லாத ஓரே மகனான 'திராவிடதாசன்' என்று தன் பெயரை 'ரிப்பெயர்' சயெ திரூந்த சிங்கார வேலூவின சினிமாச் சலவகைகளும் தடங்கலில் லாமல் நடபெறக் கட்டியதாயிருந்தன.

பத்மா அன்னம் மா வீட்டுக்குப் பின்புற வாசல் வழியாகப் போன போது அன்னம் மா அடுப்பு வகைகளில் உட்கார்ந்து தோசகைகளைத் தடவகைக்கு இவ்விரண்டாகச் சூட்டு அடுகிக் கொண்டிருந்தாள். புககைக்கும் நல்லெண்ணெய்த் துணியால் தோசகை கல்லவை அழுத்தித் துடைத்து, அகப்பயலால் அதில் தோசை மாவவை ஊற்றிச் சூறுசூறுப்பாக வேலை செய்து கொண்டிருந்த போதிலும், வாய்க்கு ஓய்வு கொடுக்காமல் அடுப்புகுப் பக்கத்தில் ஓர் பலகையில் உட்கார்ந்திருந்த அவிஸ் நோனாவூடன் ஏதேதோ பசேகிக் கொண்டேயிருந்தாள் அவள். அந்தோணியார் போசன சலகைக்கு அனுப்ப வேண்டியதை நன்றாக விடியு முன்னரே அவள் சூட்டு அனுப்பி விடுவது வழக்கம்.

இப்போது அவள் சூட்டுக் கொண்டிருந்தது தோட்டத்து "ஓடர்"களுக்குக் காகவும் மகன் திராவிடதாசன் உண்பதற்காகவும் தான். தோசகை கல்லில் 'சொய்யென்று

சுட்புட்புட்புக் ககொண்டிருந்த அன்னம்மாவின் இரட்டைத் தோசகைளின் வாசம் தோட்டத்திற் பாதி தபரமாவது வியாபித்துக் ககொண்டிருக்க, அரட்டைக்கார அவிஸ், தோட்டத்துப் புதினங்களபைப் பற்றித் தனது காலவை விமர்சனத்ததை அப்பொழுது நடத்திக் ககொண்டிருந்தாள்.

அன்னம்மாவின் சப்டான தோசகைளின் உருசிக்கு எவ்விதத்திலும் அவிசின் சப்டான விமர்சனக் குறிப்புகளின் உருசி குற்றைத் ததென்று சொல்ல முடியாது. அவள் தனக்குத் திரிந்த சிங்களத் தமிழில் தனது பசேசுகளை நிகத்திக் ககொண்டிருக்க, அன்னம்மாவும் தனக்குத் திரிந்த தமிழ்ச் சிங்களத்தில் தன்குத்துகளை இடையிடையே கப்டிக் ககொண்டிருந்தாள். அவர்கள் உண்மையில் அங்கே ஒருவர் மொழியை ஒருவர் காலவை செய்து ககொண்டிருந்தார்கள். ஒருத்தியின் மொழிக் ககொலையை மற்றவள் பழிவாங்குவது போல இருந்தது அவர்கள் பசேசிக் ககொண்டிருந்த தோரணை. அன்னம்மா தனக்குச் சிங்களம் திரியுமென்பதைப் பிரகடனம் செய்யவும், அவிஸ் தனக்குத் தமிழ் திரியும் என்பதை அறிவிக் கவும் அவ்வாறு ஒருத்தி மொழியில் மற்றவள் பசேசிக் ககொண்டாள் போலும்!

குசுமாவீட்டுக்கு எதிர் வீட்டிற்குப் புதிதாக வந்திருக்கும் ஓர் இ.போ. ச. பஸ்கண்டக்டர் குசுமாவுக்கு வலவைச் சுவதாகக் கப்டிய அவிஸ், “பாவம், அவனுக்குக் குசுமாவுக்கு ஒரு கள்ளப் பிள்ளை இருப்புது இன்னும் திரியாது போல” என்று குறிப்பிட்டாள். “ஆனால் அந்த இளந்தாரி தான் என்ன செய்வான்? குசுமாதங்கள் வீட்டு வாசலிலே எந்த நேரமும் நின்று ககொண்டு ஆட்டம் போட்டுக் ககொண்டிருந்தால் ஆண்பிள்ளையால் சும்மா இருக்க முடியுமா?” என்று கட்டாள் அவிஸ். அன்னம்மா அவிஸ் காதில் குனிந்து “குசுமாவுக்குச் சரியான மகோகிளிப் பிசாசுதான் பிடித்திருக்கிறது. முந்தாநாள் சிங்காரம் குளிக் காமப் பரகைக்குக் குளிக் கப் போன போது, வழியிலே இரண்டு பரேமம் ஏதோ சிரித்துச் சிரித்துப் பசேசுவதை நான் இங்கே வாசலிலே இருந்தே பார்த்து விட்டேன். அவர் குளிச்சிட்டு வந்ததும் “உனக்கென்னாடா குசுமாவோடு பசேசு! மற்றவன் பிள்ளையை வளர்க்கப் போகிறாயா?” என்று சரியாகக் ககொடுத்தனே. “ஆள் இப்போது பயந்து போய் விட்டார். அடங்கிப் போயிருக்கிறார்” என்று இரகசியமாகக் குசுகுசுத்தாள்.

பத்மா அன்னம்மாவின் வீட்டின் உட்புறத்தில் திராவிடதாசன் இருக்கிறானா என்று பார்த்த போது முன்னாள் இரவம் எம்.ஜி.ஆர். படம் இரண்டாம் காட்சி பார்த்த களைப்பால் அவன் அங்கே இருந்த ஒரு சாக் குக் கட்டிலில் இன்னும் நீண்டு படுத்துக் குறட்டை விட்டுக் ககொண்டிருந்ததைக் கண்டாள். இதற்கிடையில் அவிஸ் பிற்காளில் தோசையோடு புறப்படத் தயாராகிவிட்டாள். அவள் அங்கிருந்து போகு முன்னர் பத்மாவின் கன்னத்ததை தன்ககைளால் கிள்ளி, “பெம்பிளை பெரிய பெம்பிளையா வளர்ந்திட்டா, எப்போ கலியாணம்” என்று வடிக் கயைக்கக் கப்டி விட்டுப் போனாள். பத்மா பதிலுக்கு அவளைத் தன்ககைளால் குட்டப் போவது போல் பாசாங்கு செய்தாள்.

அன்னம் மாவாடன தனிமையில் விடப்பட்டதும் புத்மா “அன்னம் மாகா நீங்கள் ஒரு பெரிய உதவி எனக்குச் செய்ய வேண்டும். செய்வீர்களா?” என்றாள்.

“என்ன உதவி தங்கச்சி! சொல்லு, செய்கிறேன்.” என்றாள்.

“எனக்குச் சொல்ல வெட்கமாயிருக்கிறது!”

“அப்படியானால் எனக்கு விஷயம் என்னவென்று தெரியும். ஸ்ரீ தரபைப் பற்றி அப்படித்தானே?”

“முற்றிலும் சரி. உங்களாக்குச் சாஸ்திரம் கட்டத் தெரியும் போல!”

“தெரியும். தோசைச் சாஸ்திரம். தோசை ‘சொய்ய’யென்று சப்தம் போட்டால் அது ஸ்ரீ தரபைப் பற்றி என்று அர்த்தம்.”

தோட்டத்திலே அன்னம்மா ஒருத்திக்குத் தான் ஸ்ரீ தர்-புத்மா பற்றிய விஷயங்கள் முற்றிலும் தெரியும். பரமானந்தரும் புத்மாவும் அவற்றை அவளுக்கு மறக்க முயற்சி செய்யாமல், எல்லாவற்றையும் கிறியிருந்தார்கள். ஒரு நாள் அன்னம்மா ஸ்ரீ தரபைப் பார்த்துவிட்டு “மாப்பிள்ளை என்றால் இப்படியல்லவோ இருக்க வேண்டும்! சினிமா நடிகன் தோற்றுப் போவான் உன் ஸ்ரீ தரிடம்.” என்று கட்டக் கிறியிருக்கிறாள். அன்று தொடக்கம் புத்மாவாக்கு அன்னம்மா மீதுள்ள அன்பும் மதிப்பும் பலநூறு மடங்கு அதிகரித்துவிட்டன!

புத்மா அன்னம்மாவிடம் “அக்கா! நாளை என்னதைத் தன்னோடு கடற்கரைக்குப் ‘பிக்னிக்’ போக அழைத்திருக்கிறார் ஸ்ரீ தர். எப்படியும் போக வேண்டும். நான் நினதைதால் அப்பாவாக்குத் தெரியாமல் போய் விடலாம். ஆனால் அது சரியில்லை. அப்பாவைக் கேட்டால் நிச்சயம் மறுக்க மாட்டார். ஆனால் எப்படியக்கா வெட்கமில்லாமல் நான் இது பற்றி அப்பாவிடம் பசேவனே? நீ சொல்லி விடுகிறாயா?” என்றாள்.

“ஆ, இது தானா? நீ போ. தோசை சூட்டு மூடித்ததும் நான் வந்து பசுகிறேன்.
எப்படியாவது நாளகைக்கு ஸ்ரீ தரோடும் உன்னையென்று சூற்ற அனுப்பினால் சரிதானே?”

பத்மா திருப்தியோடும் புன்னகை செய்து “ஆம்” என்று தலையை அசைத்தாள்.

“ஆனால் ஒன்று. கும்பா போல் திரியாத தனமாக நடந்து கொள்ளாதே. கல்யாணம் ஆகும் வரை ஆண்பிள்ளைகளோடும் பழகுவதே ஆபத்து. ஆனால் இப்போதெல்லாம் புதுமாதிரி. என்றாலும் புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொள்.” என்றாள் அன்னம்மா.

பத்மா அங்கிருந்த சட்டான தோசை ஒன்றில் ஒரு துண்டைப் பிடித்து வாயில் போட்டுக் கொண்டு “வருகிறேன்” என்று புறப்பட்டாள்.

அன்று மத்தியானம் வழக்கம் போல் பத்மா வீட்டுக்கு உணவு கொண்டு வந்த அன்னம்மா சூட்டும் பிடித்துப் பத்திரிகை வாசித்துக் கொண்டிருந்த பரமானந்தரிடம் விஷயத்தை மெல்ல ஆரம்பித்தாள்.

“ஸ்ரீ தர் பத்மாவை நாளகைக்கு எங்கோ ‘பிக்னிக்’ போக அழைத்திருக்கிறானாம். அதை உங்களிடம் பசே பத்மாவைக்கு வடிகம். தாயில்லாத பிள்ளை. என்ன செய்யும்.? என்னிடம் வந்து சொல்லிற்று. நான் உங்களிடம் பசே நாளகைக்கு எப்படியும் அவளை ஸ்ரீ தரூடன் அனுப்பி வளைபுதாகச் சொன்னேன்.”

“ஓ, அப்படியா? தாயில்லாத பிள்ளைக்கு நீ தான் அப்போ தாய். சரி, போகச் சொல்லு. ஆனால் ஓர் ஆண்பிள்ளையோடும் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று புத்தி சொல்லிக் கொடுக்க மட்டும் மறக்க வேண்டாம். ஸ்ரீ தர் யோக்கியமான பையன். ஆகவே இதில் நாம் பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை” என்றார் பரமானந்தர்.

அன்னம்மா “நான் பத்மாவைக்கு இந்த விஷயங்களை பற்றி எவ்வளவோ புத்திமதிகள் முன்னரே சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறேன். அத்துடன் நல்ல பணம். இல்லாவிட்டால் உங்களுக்குத் திரியாமலே பள்ளிக்கூடப் போவது போல் களத்தனமாகப் போயிருக்கலாமல்லவா? அப்படித்தானே இந்தக் காலத்தில் ஆண்பிள்ளை, பண்ணென்னை,

பிள்ளைகள் செய்கின்றன?" என்றாள்.

பரமானந்தர் "அது எனக்குத் தெரியும் அன்னம்மா. இல்லாவிட்டால் நான் ஒரு பெரிய குழந்தைக்கு இவ்வளவு சூதந்திரம் கொடுத்து திருப்பனா என்ன? பத்மாவைக்கு மிகவும் நிதான புத்தி" என்றார்.

அன்னம்மா போனதும் பரமானந்தர் பத்மாவின் புத்திசாலித்தனத்தையும் களவின்மையையும் வியந்து கொண்டார். மற்றப் பெண்கள் போல் சூதந்திரத்ததைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து, ஊர் சூற்றாமல் பத்மா எவ்வளவு அடக்கமாக நடந்து கொள்கிறாள் என்று அவர் மெச்சினார்! பாவம் பரமானந்தர், இளமையின் சப்ச்சிகள் அவருக்கு என்ன தெரியும்? ஐஸ்கிரீம் பார்லிலும், மிருக வனத்திலும் பத்மாவும் ஸ்ரீ தரூம் செய்து கொண்ட காதற் செய்கைகளை அவர் கண்டிருந்தால், அவர் அப்படி நினதை திருப்பாரா, என்ன?

அடுத்த நாட்கால பத்மா குளித்து முழுகி அரம்பை போல் அலங்காரம் செய்து கொண்டு அப்பாவிடம் வந்து "அப்பா! நான் போய் வருகிறேன். மயின்று மணிக் கு வந்து விடுவனே" என்ற பொழுது அவர் தாராளமான மனதோடு "இருட்டு முன் வந்தால் போதும். ஸ்ரீ தரிடம் நேரமிருக்கும் போது இங்கு வரச் சொல்" என்று கூறிப்பிட்டார்.

பத்மா துள்ளிப் நடுஞ்சூடன் வீதியின் இறங்கி நடக்க, மலர்ந்து மணம் வீசும் சிவந்த ரஜோஜா போல் விளங்கும் தன் பருவமகளின் இன்றைய நிலையைக் காண அவளது அன்புத்தாய் இப்பொழுது தன் அருகில் இருக்க, தான் கொடுத்து வகைகவில்லையே என்று கவலையடைந்த பரமானந்தர், ஈரமாகி வந்த தன் கண்களிரண்டையும் தனது விரல்களால் கசக்கிக் கொண்டார்.

ஸ்ரீ தரூம் பத்மாவும் ஏறக்குறையப் பத்து மணிக் குச் சப்ச்சிய ஒளியில் பளிச்சென்று விளங்கிய கல்கிசைக் கடற்கரையை அடைந்த போது, ஸ்ரீ தர் அங்கே காணப்பட்ட திரளான ஜனங்களைக் கண்டு திகைத்து விட்டாள். அவனுக்கு அங்குள்ள ஹோட்டல் நன்கு பழக்கப்பட்ட இடமாதலால், நேரே காரை ஹோட்டல் வளவுக்குள் கொண்டு போய் அங்கு நின்ற பெருந்தொகையான காரகளுக்கு நடுவே எப்படியோ ஓரிடத்தைப் பிடித்து நிறுத்தி விட்டு, பத்மாவதைத் தன் ஒரு கரத்தால் அணைத்து வண்ணம், ஹோட்டல் நந்தவனத்தில் மெத்தென்ற மரகதப் புற்றரையில் தன்னை மரங்கள்குக் கு இடையே இடப்பட்டிருந்த மசேகைளை நோக்கி நடந்தான். கடலில் நீந்துவதில் பிரியமுள்ள ஸ்ரீ தர் வாரத்தக்கு ஒரு தடவையோ, இரு தடவையோ ஹோட்டலிலிருந்து ஸ்நான் மண்டபத்தக்கு வருவது வழக்கமானதால், அங்குள்ள ஊழியர் பலருக்கு அவனை நன்கு தெரிந்திருந்தது. ஸ்ரீ தரையும் பத்மாவையும் கண்டதும் அவர்களிலே

மிகவும் வயதோதியனான அல்பரேட் ஸ்ரீ தரநோக்கி வந்து, பெரிய பக்கங்குடனே ஒன்று பொருத்தப்பட்டிருந்த ஒரு மசேகைக்கு அவனை வழிகாட்டிச் சென்றான். பத்மாவாக்கோ இவனை எல்லாம் புதிய அனுபவங்கள். உண்மையில் இப்பிப்பிட்ட பெரிய ஹோட்டலுக்கு அவள் போனது இதுவே முதல் தடவை. இருந்த போதிலும், எந்த இடத்துக்கும் ஏற்புப் புத்திசாலித்தனமாகவும் சலனமில்லாமலும் நடக்கும் நாகரிகப்பண்பு என்றுமே அவளுக்கு இயற்கையாக அமைந்திருந்ததால், அவள் மிக நாசுக்காகவே நடந்து கொண்டாள். இன்னும் அவளது பரேழில் அவள் நாகரிகமாக நடக்காவிட்டால் கட்ட நாகரிகமாக நடப்பது போன்ற பிரமையையாருக்கும் ஏற்படாதவதே செய்யும். இந்த வகையில் தகை வனப்பு ஆணுக்கென்ன பண்ணுக்கென்ன, பல இடங்களில் பல சௌகரியங்களைத் தரத் தான் செய்கிறது.

பத்மாமகம்பீரமாக உயர்ந்து தோன்றிய ஹோட்டலையும், அதைச் சூற்றியிருந்த தன்னகைகள் நிறைந்த சோலையையும், சிமெந்தினால் அழகுற அமைக்கப்பட்டது, நிலத்துக்குத் தக்கபடி உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சில இடங்களில் படிககட்டுகளும் விளங்கிய நட்பாதகையையும், அவற்றின் ஓரங்களில் அலங்கரித்த மலர்ப்பாத்திகளையும் ஹோட்டலுக்குப் பின்னே மல்லிகை மலர்ப்போன்ற நூரையோடு கரநோக்கித் திரண்டு வந்து வடிபித்துக்குமுறிய அலகைகளினால் உயிரோட்டம் கொண்டது விளங்கிய நீலக்கடற்படாத்தாவையும் பார்த்துப் பார்த்துப் புளங்காகித்தமடைந்தான். போதாதற்குக் கடற்காற்று வகைமாக வீசி வந்து உடல் முழுவதையும் தழுவி,

தலைமயிரை முன்னும் பின்னும் அலையை வதைத்து, உள்ளத்துக்கும் உடம்புக்கும் தன்பையும் இன்பச் சிலிர்ப்பையும் அளித்து இதுபிலகோகமோ அன்றிச் சுவர்க்கப் பிமியோ என்ற ஐயப்பட்டவை அவளுக்கு ஏற்படாத தியது.

ஆனால் இயற்கையும் செயற்கையுமான இந்தக் காட்சிகளை விட அந்த ஹோட்டலில் அப்பொழுது காணப்பட்ட மனிதர்களும் அவர்களது நவநாகரிகப்போக்கும் தான் அவளை அதிகமாக கவர்ந்து ஒருவித மயக்கத்தனை அவளுக்குக் கொடுத்தன. பல நபற்றுக் கணக்கான கவலையேற்ற கந்தரவர, கின்னர்கள், கிம்புரூடர் போல் அங்கு திரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். பல ஆண்களும் பெண்களும் குறுகிய நீச்சலுடைகளை அணிந்து சிரித்துப் பேசிக் குறும்புகள் செய்து குதிகலித்த காட்சி, தான் இருப்பது இலங்கையா அல்லது 'மியாமி' அல்லது 'பிரடைடன்' கடற்கரையா என்று அவளை எண்ண வதைத்தது. உண்மையில் இப்பிப்பிட்ட காட்சிகளை மறே சொன்ன கடற்கரையைப் பறிய ஆங்கில சினிமாப் படங்களில் தான் அவள் இதுவரை கண்டிருக்கிறாள். இலங்கையிலேயே அவை போன்ற இடங்கள் இருக்கின்றன என்பது அவளுக்கு இதுவரை தெரியாது. பார்க்கப் போனால் கொட்டாஞ்சனையைக் கல்கிசகைக்கும் வகை தொலையில்லை. இருந்த போதிலும் இவற்றை எல்லாம் இதுவரை அறியாது, கொழும்பிலேயே ஓர் அசல் பட்டிக் காடும் மாதிரித் தானே நான் இருந்திருக்கிறேன் என்று வெட்கமும் அதிசயமும் அடைந்தான் அவள். ஸ்ரீ தரிடம் "இந்த இடம் எந்த நாளும் இப்பிபிக் கோலாகலமாகத் தான் இருக்காமோ?" என்று மலெலியக்ரலில் கேட்டாள் அவள். ஸ்ரீ தர்புன்னகையோடு, "இல்லை, இன்று இங்கே ஒரு காரனிவல் அல்லது

களியாட்டு நடக்கிறது. கடற்கரையைக் களியாட்டு எனது அதற்குப் பெயர். அதனால் தான் இவ்வளவு ஜனங்கள். இல்லாவிட்டால் குறைவுதான்” என்றான்.

பத்மா இப்பொழுது கண்களையெல்லாம் நாலு புறமும் சதுக்கி நீ ச்சலுடையிற் சின்ற ஆண்களையும் பெண்களையும் அவர்களையெல்லாம் நன்கு அவதானிக்கலானாள். அவர்களில் சிலர் ஐரோப்பியர், சிலர் பறங்கியர், சிலர் சிங்களவர்கள், சிலர் மலாயர்கள். தமிழர்கள், தன்னிந்தியரும் சரி, இலங்கையரும் சரி அங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை அவள் ஆவலுடன் அவதானித்தபோது ஒரு சிலர் மட்டும் அங்குமிங்கும் காணப்படவே செய்தார்கள். ஓர் இளம் ஜோடி அவள்க்கும் சமீபமாகச் சின்ற போது அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதை எப்படியோ தெரிந்துகொண்டு அவர்களையெல்லாம் கவனமாக அவதானித்தாள் பத்மா. அவர்களில் ஆண்க்கும் ரமாகவும் மாநிறமாகவும் காணப்பட்டான் என்றாலும் அவனால் ஸ்ரீ தருக்கக் கிட்டவரமுடியாது. பகட்டான பச்சைநிற ஸ்நான உடையும், கண்களில் கறுப்புக் கண்ணாடியும் அணிந்திருந்தால் அவள்க்குப் பக்கத்திற் சின்ற பெண்ணோ மிகவும் கறுப்பு. ஓரளவு பத்மாவின் தோழி தங்கமணியைப் போலத் தோன்றிய அவளது விட்டுப் போன்ற உடலை ஒரு மஞ்சள் நிற நீ ச்சலுடையிற் பற்றியிருந்தது. அது அவள்க்கு ஒரு சோகமான தோற்றத்தைத் தந்த போதிலும் அவள் மட்டும் சிவப்பாகவும் அழகாகவும் இருந்திருந்தால், எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும் என்று யோசித்தாள் பத்மா.

அந்த யோசனையைத் தொடர்ந்து தானும் தனது கட்டழகன் ஸ்ரீ தரும் நீ ச்சலுடையிற் அணிந்துகடல் மண்ணில் துள்ளி விளையாடித் திரிவது போன்ற கவின மிக்க கனவொன்றும் அவள் மனதில் மிதந்து வந்தது!

ஹோட்டல் நந்தவனத்தில் பல இடங்களில் ‘டகைர் கிளப் நீ ச்சார்னிவல்’ என்ற சிவப்புக் கொட்டை எழுத்துகளில் பொறிக் கப்பட்ட மஞ்சள் நிறக் கொடிச் சீலைகள் மரங்கள்க்கு இடையே உயரமான இடங்களில் இறக இழுத்துப் பாதைகளின் கற்க்கே கட்டப்பட்டிருந்தன.

அவற்றையும் கவனித்தாள் பத்மா. சில சோப்புக் கம்பனிகளும், குளிர் பானக் கம்பனிகளும் அங்குமிங்கும் தமது விளம்பரங்களையும் கொடிச் சீலைகளிலே பொறித்துக் கட்டியிருந்தன.

பத்மாவ்க்கு அவள் கண்ட காட்சிகள் பெரிய கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணியிருந்தன. அவளது மறைந்த கிடந்த ஆசைக் கனவுகள் பல உயிர்க் கொண்டு மனதில் கடித்தாடத் தொடங்கியிருந்தன! ஆனால் ஸ்ரீ தருக்கோ அவ்வித அனுபவம் ஏற்படவில்லை. அவன் அடிக் கடி இப்படிப்பட்ட களியாட்டுகளில் கலந்து அனுபவப்பட்டவனாதலால், அவன்

உணர்ச்சிகள் கட்டுக்குள்ளையே இருந்தன. அவனுக்கு அப்போதிருந்த கவலை ஒன்றே ஒன்றுதான். இந்தச் சந்தடியில் எப்பிப்பதமாவைப் படம் எழுதும் தனது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்பதே அது. கிழவன் அல்பரேட்டிம் உண்பதற்குச் சில காரமான சிற்றுண்டிகள். ஐஸ்கிரீம், கொக்கோக் கோலா ஆகியவற்றைக் கொண்டு வரப்படும் உத்தரவிட்டு, பதமாவின் சிங்காந்தள் விரல்களைத் தன் விரல்களால் வருடியவாறு “பதமா! என்ன கனவு காண்கிறாய்” என்றான் புன்னகையோடு.

ஸ்ரீ தரூம் பதமாவும் வீற்றிருந்த மசேமைமேட்டுப் பாங்கான ஓர் இடத்தில் இருந்தது. அங்கிருந்தவாறு அவர்களால் மக்கள் திரண்டு குத்தகலித்துக் கும்மாளமடித்துக் கொண்டிருந்த கடல் ஓரத்தையே நன்கு கவனிக்கக் கட்டியதாயிருந்தது. ஸ்ரீ தர்நீலக் கல் போல் வீசிய கடலைப் பதமாவைக் குச்சுட்டிக் காட்டினான். அங்கே பெரிய ஒலிபரப்பிகள் ஆங்கிலப்படப் பாப்பாட்டுகளை மூழங்கிக் கொண்டிருந்தன. அதில் திருப்தியுறாதவர்கள் போன்ற சில இளைஞர்கள் கையில் வாத்தியங்கள் ஏந்திப் பாட்டுகள் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் ஸ்நான உட்கைகளிலும் மற்றும் சிலர் அழகான புஷ் ஷரேட்டுகளிலும் காணப்பட்டார்கள். ஒரு யளவனப் பெண் ‘ஜீன்ஸ்’ அணிந்து கொண்டு ஓர் ஆடவனுடன் ஜோடியாக ‘டூவிஸ்ட்’ என்னும் நடனத்தை ஆடிக் கொண்டிருந்தாள். சிலர் கடலில் குளித்து விட்டு ‘பாத்’ கவுன் அல்லது பெரிய வர்ணக் கோடுகளிட துவாய்களால் உடல்களைப் போர்த்திக் கொண்டு ஸ்நான மண்டபத்துப் படிகளில் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள். நீச்சலுடைய அணிந்த ஒரு சில ஆண்களும் பெண்களும் வண்ணமணலில் நீண்ட வர்ணத்துவாய்களை விரித்துக் கண்களைக் கறுப்புக் கண்ணாடியாலோ, கைக் குட்டிகளாலோ மறைத்துக் கொண்டு சூரிய ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் என்ற வர்ணங்களுடன் கட்டிய பெரிய குட்டிகளை விரித்து, அவற்றின் கீழே நிழலில் படுத்துக் கிடந்தார்கள். பிஞ்சுக் குழந்தைகளும் சிறு பிள்ளைகளும் கடற்கரை மணலில் வீட்டுக் கட்டியும் வண்ண வண்ண வாளிகளில் மணலையும் கடல் நீரையும் அள்ளித் தளித்தும் விளையாடிக் கொண்டிருக்க, ஏராளமான ஆண்கள், பெண்கள், குமிறி நிமிர்ந்து குதிரைகள் போல் வந்து கொண்டிருந்த அலகைக் கிடையே துள்ளி எழுவதும் நீந்துவதும் நீந்த முயல்வதுமாகக் காணப்பட்டார்கள்.

பதமாதன் முன் விரிந்து கிடந்த இவ்வின் ப உலகத்தின் மாயையில் தன்னையே மறந்து சோக்கிக் கிடந்தாளாயினும், அவள் முன்னே நடந்து சென்ற பெண்களும் ஆண்களும் அணிந்திருந்த நீச்சலுடையின ரகங்களை கவனிக்கத் தவறவில்லை. ஒரு சில பெண்கள் ‘உவன் பீஸ்’ - ஒற்றை ஆடையே நீச்சலுடையின அணிந்திருந்தார்கள். மற்றவர்களோ மார்புக்கு வறேறு, இடக்கைக்கு வறேன்றே ‘டூபீஸ்’ - இரட்டை ஆடையே நீச்சலுடையின அணிந்திருந்தார்கள். இந்த இரட்டை ஆடையே நீச்சலுடையின சில மிகவும் குறுகியனவாகவும் சிறியனவாகவும், இறுக்கமாகவும் காணப்பட்டன. இவற்றையே அவள் பத்திரிகைகளில் வளையிடப்படும் பெண்களின் கவர்ச்சிப் படங்களில் தான் முன்னர் பார்த்திருக்கிறாள். அவற்றின் பெயர் கட்ட அவளாக்கு நன்கு தெரியும். மீண்டும் ஸ்நானக் கால அகலமே கொண்ட போல் காட்சி தரும் அவற்றின் பெயர் ‘பிக்கினி’ - அவ்வித உடையணிந்து ஈரக் கடல் மண்ணில் உற்சாகமாக நடந்து சென்றே கொண்டிருந்த ஒரு பருவப் பெண்ணை அவள் ஸ்ரீ தரூக்குச் சூட்டிக் காட்டி “அதோ

ஓரூ பிக் கினி அணிந்த பணை” என்றான், சிரிப்போடும். ஸ்ரீ தரூக்கு அவளது குறிப்பு வடிக் கையாயிருந்தது. அவன் புன்னகையோடும் “இன்று உன்னை ஓரூ பிக் கினி நீ ச்சலுடயில் தான் நான் படமெழுதப் போகிறேன்” என்றான் அவள் கரங்களபைப் பற்றிக் கொண்டு.

பத்மா திடுக்கிடும் விட்டாள். “என்ன நீ ச்சலுடயை? என்னால் முடியாது. நான் ஓரூ போதும் அணியாத உடயை அணிய எனக்கு வடிக் கையாயிருக்காதா? அத்துடன், நீ ச்சலுடயை எங்கேயிருக்கிறது?” என்றான் வியப்போடும்.

இதற்கிடயில் அல்பரேட் உணவூ வகைகளை மசேயில் கொண்டு வந்து வகைக் கிருவரூம் அவற்றை உண்டு கொண்டே பசேசதைத் தொடர்ந்தார்கள்.

“உடையகைக் குமா என்ற கவலை உனக்கு வணைடாம். அவசியமானால் இங்கேயே எனது பத்மாவூக்கு நான் ஓரூ நீ ச்சலுடயை ததைத்துக் கொடுக்க மாட்டனோ, என்ன?” என்றான் ஸ்ரீ தர் குறும்பாக.

பத்மா அவளது பகடி தனக்குப் பிடிக் கவில்லை என்பது போல் தன் முகத்தால் அழகூ காட்டினாள். ஸ்ரீ தரூ ஹோட்டலில் தங்களுக்கு வணைடிய நீ ச்சலுடயைகளை விலகைக் கோ வாடகைக் கோ பறலாம் என்று விளக்கினான். பத்மா ஆச்சரியத்தோடும் “அப்படியா!” என்று வினவினாளானாலும், “நான் அவற்றை அணிய மாட்டனே” என்று அடம் பிடித்தாள். வாய் தான் அடம் பிடித்தது. மனமோ தனக்கு முன்னே விரிந்து வரூம் சந்திரப் பத்தை வரவறே கவசேசயை தது. என்றாலும் நீ ச்சலுடயை அணிந்து கொண்டு எவ்வாறு நாணமின்றி இவ்வளவூ ஆட்களிடயே நடமாடவது என்ற அச்சமும் அவளுக்கு இருக்கவே சயை தது. இருந்த போதிலும் நீ ச்சலுடயை அணிய ஆசை இருந்தால் எப்போதோ ஓரூ நாள் நாணத்தகைக் கட்டுப்படுத்தி அதை அணிந்து பார்க்கத்தானே வணைடும்? அதற்கு இன்று ஓரூ நல்ல ஆரம்பநாளாகவே அவளுக்குத் தனே நியது. இவ்வளவூ பரே அணிந்திருக்கும் ஓர் உடயைத் தானே நாம் அணியப் போகிறோம் என்ற எண்ணம் ஓரூ புறமும், தனக்கு முன்னே பல பணைகள் தங்கள் பற்றேரே அண்ணன்தம் பிமார் முன்னிலையிலயேயே அணிந்து கொண்டு நடமாடுகின்ற ஓர் உடயைக் அது காட்சியளித்ததும், அவளுக்கு தனது இயற்கையான நாணத்ததைத் தான் வனென்று விடலாமென்ற தரையத்தகைக் கொடுத்தது. இன்னும் இவ்வளவூ கபட்டத்தில் நான் நீ ச்சலுடயில் சலெவதமட்டும் யார் விசேஷமாகக் கவனிக் கப்போகிறார்கள் என்ற எண்ணமும், அப்பிக் கவனிப்பவர்களும் அதை அங்கீகரிப்பவர்களே அல்லாமல் வறறுத்துக் கண்பிப்பவர்களல்லவே என்ற நினவையும் அவளது அச்சத்ததைப் பிப்படியாகப் போக்கின. மலேமும் ஸ்ரீ தர் போன்ற ஓர் ஆள் பகத்திலிருந்து வற்புறுத்தினாலொழியத் தான் ஆசையோடும் விரும்பிய காரியந்தான் என்றாலும் நீ ச்சலுடயைத் தானே அணியும் தரையம் தனக்கு ஓரூ போதும் வராது என்பதும் அவளுக்குத் தெரியும். ஆகவே ஸ்ரீ தர் இன்னும்

இரண்டோர் தடவை வற்புறுத்தியதும் சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாது நீ ச்சலுடையை அணியச் சமமதிப்பதென்று தனக்குள்ளே தான தீர்மானித்துக் கொண்டாள் அவள்.

இதற்கிடையில் ஸ்ரீ தர் “பத்மா! இந்தச் சந்தை இரசைச்சலில் வதைத்து உன்னபை படமெழுதுவது முடியாத காரியம். நாங்கள் கடற்கரை ஓரமாக நடந்து சென்றால் ரயில் பாதைக் கருகில் ஒரு தன்னை மரக் கட்டத்துக்குப் போகலாம். ஸ்நான உடை வாங்கிக் கொண்டு அங்கு புறப்படுவோமா?” என்றாள்.

பத்மா ஒரு புதிலும் சொல்லாமல் பசோமலிருந்தாள். அது சமமதத்தின் அறிகுறியே என்பது ஸ்ரீ தருக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவே அல்பேரீட்டம் ‘பில்’ பணத்தையும் மலேதிகமாக ரஃபா ஐந்தைப் பரிசாகவும் வழங்கி விட்டு, ஹோட்டலில் இருந்த காளிதாஸ்துணிக் கடகைக்குப் பத்மாவை இழுத்துக் கொண்டு சென்றான் அவன்.

துணிக் கடயிலிருந்த வட இந்திய விற்பனையாளன் ஸ்ரீ தர்-பத்மா ஜோடியை மிகவும் மரியாதையுடன் வரவழைந்து “என்ன வண்டும் சார்” என்று விநயமாகக் கேட்டான்.

“இதோ என் பணை மணிக் கு ஒரு நீ ச்சலுடையை வண்டும்மா” என்றான் ஸ்ரீ தர்.

பத்மாவுக்கு அவன் பசேச்சு வடிகத்தை உண்டு பண்ணியதாயினும், ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டாள்.

விற்பனையாளன் உடனே கடயிலிருந்த பல ரகமான நீ ச்சலுடகையையும் காட்சிப் பெட்டிக் கண்ணாடி மீது பரப்பினான். பல நாகரிகமான ஒற்றை ஆடையை, இரட்டை ஆடையை நீ ச்சலுடகையை எடுத்துத் துப் பத்மா முன்னர் போடுவிட்டுக் குறும்பாக “மற்ற ஆடகையைப் போலல்ல நீ ச்சலுடையை விஷயம். அவை எவ்வளவுக்குச் சிறிதாக இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கு அவற்றின் விலை அதிகம்” என்று குறிப்பிட்டான்.

ஸ்ரீ தர் சிரித்தான்.

விற்பனையாளன் மலேமும் தொடர்ந்து பசினான்: “இதோ இது மொத்தம் இரண்டவான்ஸ்

எடதானன். விலை ரஃபா எழுபத்ததைந்து. இதனோ இது ஆறு அவான்ஸ் எடதை, விலை ரஃபா இருபது..”

“அப்படியானால் இது ஒன்றுமே நமக்குச் சரிப்படாது. அரை அவான்ஸ், முக்கால் அவான்சில் ஏதாவது இல்லையா? ரஃபா நஃபா நஃபா என்னாலும் பரவாயில்லை” என்றான் ஸ்ரீ தர்.

விற்பனையாளனுக்குச் சரிப்புத் தாங்க முடியவில்லை. சரித்துக் கொண்டே பத்மாவைப் பார்த்தான். அவள் முகம் இரத்தமேறி ரோஜா மலர் போல் குப்பென்று சிவந்து கிடந்தது. “எனக்கு எதுவும் வேண்டாம்” என்று ஸ்ரீ தரைப் பார்த்துச் சிணுங்கினாள் அவள். ஆண்களின் இந்த நகைச்சுவை அவளுக்கு உண்மையாகவே பிபிக்கவில்லை. விவகேமான விற்பனையாளனுக்கு நிலமை தெரிந்து விட்டது. ஆகவே மிகுந்த பணிவோடு “இதனோ இந்தத் தங்க நிற உவன்பீஸ்” நீ ச்சலுடதான இங்குள்ளவற்றிலையே ஆக உயர்ந்தது” என்று கஃறிக் கொண்டது அதனைக் காட்சிப் பெட்டியின் கண்ணாடி மீறிட்டான்.

பின்னர் ஏதனோ நினைத்துக் கொண்டவன் போல் “சரியான வடைட்டல் ஸ்டாட்டிக்ஸ்டிக்ஸ்களைக் கஃறினால் அளவும் பொருத்தத்தில் எவ்வித குறபாடும் இல்லாத உடையை உடனையே எடுத்துத் தந்து விடுவன” என்றான் அவன்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் ‘வடைட்டல் ஸ்டாட்டிக்ஸ்டிக்ஸ’ அல்லது ‘ஜீ வாதாரப் புள்ளிகள்’ என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்கு மலே-இடை-கீழ் உடலளவுகள் என்று அர்த்தம்.

பத்மாவுக்கு இவ்வார்த்தைகளின் பொருள் நன்கு தெரியும். ஆகவே பளிச்சென்று “எனது அளவுப் புள்ளிகள் 36:24:38” என்று பதிலளித்தாள்.

விற்பனையாளன் அதைக் கேட்டதும் அசந்து போய் விட்டால், அவனால் தன் காதுகளை நம்ப முடியவில்லை. “உண்மையாகவா சொல்லுகிறீர்கள்? இவை இந்த ஆண்டு உலக அழகியின் புள்ளிகளல்லவா?” என்றான் ஆச்சரியத்துடன்.

பத்மாவுக்கோ பெருமை தாங்க முடியவில்லை. ஸ்ரீ தருக்கோ அதை விட மலேவே.

விற்பனையாளன் பணிவோடும் “நான் சொன்னால் தப்பர்த்தம் செய்ய மாட்டீர்கள் என்றால் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்,” என்றான்.

ஸ்ரீ தர் “சொல்லு” என்றான். பத்மா “அவன் என்ன சொல்லப் போகிறான்” என்று ஆவலுடன் காத்து நின்றாள். “அடுத்த வரடம் உலக அழகிப் போட்டியில் நீங்கள் கட்டாயம் பங்குபற்ற வேண்டும். நிச்சயம் மூதலிடம் கிடைத்தே தீரும்” என்றான் அவன். ஸ்ரீ தரும் பத்மாவும் சிரித்தார்கள்.

மூபிவாக எழுபத்தாந்து ரூபாவாக்கு இளம் பச்சை வர்ணத்தில் ஓர் ஓற்றை ஆட நீ ச்சலுடையைத் தரிந்தெடுத்துக் கொண்டாள் பத்மா. எழுத்த எழுப்பில் ‘பிக்கினி’யை அணிய அவளாக்குத் துணிவு பிறக்கவில்லை!

சரியாகப் பதினொன்றே காலம் மணியளவில் ஸ்ரீ தர் கடற்கரையோரத்தில் தன்னையே மர நிழலில் பத்மாவைப் படத்தீட்ட ஆரம்பித்தான். அதற்கென உள்ள ஒரு ‘ஸ்டாண்டி’ல் பெரிய சித்திரக் காசித்தலை விரித்து வண்ண மைகளால் படத்தைத் தீட்ட தொடங்கினான் அவன். பத்மா நீலத்தில் விழந்து கிடந்த ஒரு தன்னங்குற்றியில் தன் நீ ச்சலுடையில் ‘போஸ்’ கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். பத்மாவாக்கோ இந்தப் படம் எழுதும் விஷயமே பெரும் வேடிகை போலிருந்தது. மௌனமாக ஓர் இடத்தில் பொம்மை போல் ஆடாது அசையாது வீற்றிருப்பது அவ்வளவு இலச்சோகவோ இன்பமாகவோ தோன்றவில்லை அவளாக்கு. ஒரு சில நிமிடங்கள் கழிவதற்குள்ளேயே “ஸ்ரீ தர்! மூபிந்துவிட்டதா?” “இது என்ன கரசைச் சல்” இப்போது மூபியாதா?” “எப்போது மூபியும்?” “கடலிலே போய்க்குளிப்போம். நீங்களும் ஸ்நான உடையை அணிந்து கொண்டு கிளம்புங்கள்.” “ஐயோ தன்னங்குற்றியில் எறும்பு இருக்கிறது” “ஆ... கடித்துவிட்டது!” என்று ஏதாவது பசேக கொண்டேயிருந்தாள் அவள். ஸ்ரீ தர் வாயில் கையை வைத்து, “பசோதே!” என்று கஹிக் கஹிப் பத்மாவை நன்கு அவதானித்து, படத்தை வரந்து கொண்டிருந்தான்.

கண்ட யாருக்குத்தான் அதை நிரூபிப்பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை ஏற்படாது? ஆனால் ஸரீ தரூம் பதமாவும் படமெழுதுவதற்காகத் திரிந்தெடுத்திருந்த தன்னங்கடல், கடற்கரைக் களியாட்டு விழா நடப்பெற்றுக் கொண்டிருந்த கல்கிசை ஹோட்டல் பிரதேசத்துக்கு ஏறக்குறைய அரமலை திரிந்தால், அவ்வளவு அதிகமான பரே அன்று அக்காட்சியைப் பார்ப்பதற்காக மொய்க்கவில்லை. கடற்கரைக்கு வந்திருந்தவர்களில் பெரும்பகுதியினர் களியாட்டப் பிரதேசத்துள் சூற்றிச் சூற்றித் திரிந்து கொண்டிருந்ததே இதற்குக் காரணம். பாட்டும் கடித்தும், குழிகலப் பசேசும் ஆரவாரமாய்ப் பிரவகித்துக் கொண்டிருந்த களியாட்டு விழா அவர்களையெல்லாம் ஆட்கொண்டிருந்தது. ஓரிருவர் மட்டுமே இதற்கு விதி விலக்காகக் கடற்கரையோரமாக உல்லாசநடைபோடிக் கொண்டிருந்தனர். நீண்டநேர ஆரவாரத்தாலும் ஜனசந்தடியாலும் ஏற்படும் அமுகத்திலிருந்து விடுபட்டு, பந்த கடற்கரையில் வணைமணல் விரிவிலே சூத்தமான பிராணவாயுவை உட்கொண்டு, ஓரளவு தனிமையை அனுபவித்தவண்ணம் நீலக்கடலின் ஓங்காரகீதத்தை அமையாகச் செவிமெடுக்க விரும்பிய கலையுள்ளம் படத்தையிசை சிலரே அவ்வாறு கிளம்பி வந்தனர்.

அவ்வாறு கிளம்பி வந்தவர்களும் நீண்டவிழி நீச்சலுடைய மோகினியையும், அவளதைத் திரிகையால் தீட்டிக் கொண்டிருந்த ஓவியனையும் திரிந்திலிருந்தவாறு பார்த்தாரர்களையெல்லாமல் நிரூபி வந்து தொல்லைகொடுக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களது பண்பு அல்லது நாசுக்கு மட்டுமல்ல. இப்படிப்பட்ட காட்சிகளைத் தாமாகத் தனித்துச் சினிமா பாரக்கப் பலருக்கு இயற்கையாகவே ஓர் வடிகம் இருக்கிறது. கட்டத்தோடு கட்டமாகத் தான் இவர்களால் இத்தகைய காட்சிகளைக் கிசாது பாரக்க முடியும். இன்னும் சிலருக்கோ பயம்.

படமெழுதிக் கொண்டிருக்கும் ஆஜானுபாகு அல்லது 'தடியன்' "என்ன ஏதோ கண்டறியாததைக் கண்ட மாதிரி வாயைப் பிளந்து கொண்டு நிற்கிறாய்?" என்று கட்டு விட்டால் என்ன செய்வது என்ற அச்சம். மற்றும் சிலருக்கோ அந்தத் தடியன் தங்களையெழுது அடிக் கட்டி வந்து விடலாம். வம்பில் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற எண்ணம். இக்காரணங்களில் ஒன்றோ பலவோ எல்லாமோ சேர்ந்து, ஸரீ தரூ பதமா ஜோடிக் கு அன்று ஓரளவு சூத்தந் திரிந்ததை அக்கடற்கரையில் அளித்திருந்தது. இதனால் அவர்கள் இஷ்டம் போல் பசேவும் சிரிக்கவும்,

ஆறுதலாகத் தாம் நினதைத் தது போல் படத்தையெழுதுவதும் வசதியாயிருந்தது. இருந்த போதிலும் ஓர் சிலவையெழுது இளைஞர்கள் வாலிபத்தின் குறுகுறுப்பால் உந்தப்பட்ட அங்குமிங்கும் நின்றும் நடந்தும் தாங்கள் அவதானிக்கப்படாமல் தாம் அவர்களையெழுது, முக்கியமாக ஸநான உடையணிந்து காற்றில் அலந்து கொண்டிருந்த கசேத்தை கைகளால் அடிக் கட்டி ஒதுக்கி விட்டுக் கொண்டு சிரித்துப் பசே நின்ற சிறுநிடைச் சிங்காரி பதமாவை அவதானிக்கவே செய் தாரர்கள்.

அதிகார அம்பலவாணரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் எப்பொழுதும் நேசுக்குக்குப் பெயர் பெற்றவர். சில சமயங்களில் சற்றும் நாகரிகமற்றவர் என்று மற்றவர்கள் சொல்லும்படியாகக் கட்ட அவர் நடந்துகக் கொள்வதுண்டு. அவர் மனதில் ஓர் எண்ணம் தோன்றி விட்டால், அதை வளியில் பசேவது அழகா அல்லவா, என்பது பற்றியோசிப்பதில் காலம் கடத்தாமல் படாரென்று அதை வளியிலே பசே விடுவது அவர் வழக்கம். பசேசில் மட்டுமல்ல, சயெலிலும் அவர் அப்படித்தான். விருந்துகளுக்குப் போனால், தமக்கு விருப்பமான புதார்த்தம் என்றால் நாகரிகம் பாராமல் அதை அப்படியே எடுத்து வாயில் போட்டு மென்று விடுவார். அப்படிப்பட்டவர், பத்மாவையும் ஸ்ரீ தரையும் முன்னே கற்றிய நிலையில் கண்டதும் அடக்க முடியாத அவாவுடன் அவர்களை நெருங்கிப் பார்க்க விரைந்து சினெற்தில் ஆச்சரியமில்லையல்லவா?

அம்பலவாணர் அவர் மனைவி வள்ளியாச்சியுடன் களியாட்டுப் பிரதேசத்தில் கன்னியரும் காளையரும் கடலாடிக் களிப்பதைக் காலையிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த பின்னர் "வாடாரலிங்! கடற்கரையில் சிறிது நேரம் நடந்து விட்டு வருவோம். பிராண வாயு உடம்புக்கு நல்லது. அத்துடன், சிறிது நடப்பது உமது கொழுப்பையும் கொஞ்சம் கரகைகும்" என்று கற்றிக் கிளம்பி வந்த போதே ஸ்ரீ தர-பத்மா ஜோடியை அவர் கழுகுக் கண்கள் கண்டு பிடித்தன. அதிகாரி அவர்கள் தமது அன்பு மனைவியைத் தனித்திருக்கும் நேரங்களில் எப்போதும் "டாரலிங்" என்ற ஆங்கில வார்த்தையால் அழகைக் கத் தவறுவதேயில்லை. அந்த வார்த்தையில் தம்பதிகள் இருவருக்கும் தனியினம்! அதிகாரருக்கு வயது அறுபத்ததைந்து. ஆனால் என்ன தான் வயதானவராயிருந்தாலும் இன்னும் அவருக்கு அழகைச் சுவை அதிகமாகத் தானிருந்தது. அதிலும் அழகான பண்களைக் கண்டுவிட்டால் இன்றும் அவரால் திக் குமுக காடாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர் பத்மாவின் பரேழகைக் கண்டு பரபரப்படைந்ததைப் பற்றியார் தான் வியப்படைவர்? இன்னும், இன்று பத்மா தன் முழு எழிற்கோலத்தில் நெற்றுக்குத் தொண்ணெற்றதை பங்கையும் சற்றும் மறையாது வளிக் காட்டிக் கொண்டல்லவா நிற்கிறாள்?

அதிகாரி தமது சட்டைப் பகைளிலிருந்து வளெளி பிரமீட்ட மக்குக் கண்ணாடியை எடுத்து அதைத் துடைப்பதற்கென வதைத் திருந்து விசேஷைக் கைக் குட்டையால் அதனதைத் துடைத்து, தமது கண்களில் அணிந்து கொண்டார் மனைவி பக்கத்திலிருந்து கட்ட, தாம் பார்க்க விரும்பிய 'பொருளை' அவர் சரிவர அவதானித்துப் பார்க்க நினைத்து விட்டாரானால் அவரை அவளாலும் தடுத்துவிட முடியாது. இளம் வயதில் அவர் மனைவி வள்ளியாச்சி இதற்காக அவருடன் பல தடவை சண்டை போட்டிருந்தாலும், இப்பொழுது இது பழம் பாடமாகி விட்டது. எந்தப் பண்ணை எப்படி மக்குக் கண்ணாடி போட்டுப் பார்த்தாலும் முடிவில் தான் கிழித்த கோட்டை அவர் மீற மாட்டார் என்பது அவளுக்கு நன்கு தெரியும்.

மக்குக் கண்ணாடியைத் துடைத்து மாட்டிக் கொண்ட அம்பலவாணரின் கண்களுக்கு நல்ல விருந்து காத் துக் கிடந்தது. பத்மா அணிந்திருந்த இளம் பச்சை நிற நீச்சலுடை அவள் உடலோடு ஓட்டிக் கொண்டு அவளது மறைந்திருந்த அழகை எல்லாம் வளியே

வழிந் தடுத்து ஒரு வட்பிலிலே கொட்டிக் காட்டுவது போல் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பரேழகை கண்டு அவ்வழகுகுப் பழக்கப் பட்டுப்போன அவள் காதலனான ஸ்ரீ தரனே அன்று திகைத்துப் போயிருந்தான். இவ்வளவு அழகும் அவளது ஆடகைகளுக்கும் எப்படி ஒளிந்திருந்ததோ என்று அதிர்ச்சியும் வியப்பும் அடையாது இருந்தான் அவன். இந்நிலையில் அப்பரேழில், அதிகார அம்பலவாணரை ஒரு காலகுகுக் காலகுகி விட்டதில் ஆச்சரியமென்ன?

நாம் அழகிகள் என்று நின்கைக்கும் பெண்களில் பலர், உண்மையில் பொருத்தமான ஆடகைளால் நமது அவலட்சணத்தை மறைப்பதில் சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர்கள் மட்டும்தான், அவர்களின் உண்மையழகை எவ்வளவு என்பதை அவர்களை ஒரு நீச்சலுடையில் போட்டுப் பார்த்தால் தான் தெரியும்! பத்மாவோ அப்பிப்பட்ட அழகி அல்ல. உடகைகள் அவள் அழகை வெளிக் காட்டுவதற்குத் தடையாக இருந்தனவே அல்லாமல், துணைப் புரியவில்லை. அவற்றைக் குறைக்கக் குறைக்க வளவளப்பான அவளது இயற்கை மனோவெளியே தெரிய, அவள் அழகும் அதிகரித்தது.

பத்மாதன் ஒளிமயமான நீச்சலுடையில் ஒரு தங்கப் பதுமையை போல் பிரகாசித்தான். அவளது சிறுநிடை உருக்குப் போல் ஓடும் தோன்ற, அவளது எலும்பிச்சம்பழநிறக் கால்களும், வாளிப்பான பொற்றோள்களும் பரிசுத்தமாக விளங்கிய கழுகுத்தும் வெறுமையாகத் தோன்றிக் காண்பவர்களைப் பறித்தன. அவளது முகிற்குப் பற்றாததோள் வழிதவழந்து வந்து, அவளது கீற்றுப் போல் விளங்கிய அவளது சின்னஞ்சிறு சந்தைவார் வாய்க்கருகாமையில் அவளது மாம்பழக் கன்னங்களில் அவளது வழமையான புன்னகைச் சூழி உயிர்பெற்று விளையாடியது. பளபளவென்று ஒளிவீசிய அவள் நீண்ட கண்களோ மின்வெட்டுப் போல் வெட்டிக் கொண்டிருந்தன.

உண்மையில், அதிகார அம்பலவாணர் அவளைப் பார்த்ததும் அவளை மட்டுமே தான் பார்க்கலானார். பக்கத்திலிருந்த ஆடவன் நினையை அவருக்கு அற்றுப் போயிற்று. அவர் மனதில் மூதலில் எழுந்த நினையை அவள் சிங்களப் பெண்ணா அல்லது தமிழ்ப் பெண்ணா என்பதுதான். அந்தப் பிரச்சினையை அவளைப் பார்த்துத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாது போகவே, படம் வரந்ததுக் கொண்டிருந்த அவளது தோழனைப் பார்த்தாவது அதனைத் தீர்க்க முயல்வோம் என்று அவர் தன்களை ஸ்ரீ தரன் மீதிட்டதும், "ஆ! இது சிவநசேர் மகன் ஸ்ரீ தரல்லவா?" என்று திகைத்து விட்டார் அவர்.

ஸ்ரீ தரனே அதிகாரி அம்பலவாணரைக் கண்டதும் கபிய வரமுகத்தை வேறு பக்கமாகத் திருப்பிக் கொண்டு படத்ததைத் தீட்டுவதில் தன்னையொழுக மறந்தவன் போல் நடத்திக் கொண்டிருந்தான். பத்மாவைக் கோ என சயெவதென்றே தோன்றவில்லை. தன்னையொழுக சிறிதும் கபிச்சமின்றி அங்கமங்கமாய்ப் பிய்த்துப் பிரித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தலைப்பாகைக் கிழவனின் பரந்த பொட்டுவதைத் தமுகத்தையும், கொழுத்த உடலோடு அவருக்கு பக்கத்தில் பிதாக்காரமாகக் காட்சியளித்த அவர்

மனவையின் வால் வதைத்த "கொர நாட்டுச்" சலையைமும் அவளது கழுத்தை இறுக்கிய தங்க அட்டிகையையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்ட மனமக உட்காரந் திருந்தாள் அவள். இடையிடையே சலெல்லமாகத் தன் சவெவிதழ்களகைக் குவிப்பதும் விரிப்பதும் அவள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

அம்பலவாணர் ஸ்ரீ தரையாரென்று அடையாளம் கண்டு கொண்டதும் படாரென்று "தம்பி ஸ்ரீ தர்! என்ன எங்களகை அடையாளம் தெரியவில்லையா? எப்படிச் சுகம்?" என்று முக மலர்ச் சியபோடு கட்டார். வள்ளியாச்சியும் "ஓ எங்களுடைய சரே நமசிவாயத்தின் பரேன் ஸ்ரீ தரல்லவா இது? சிவநசேரின் மகன்" என்று ஆச்சரியந் தாங்காமல் கறினாள்.

ஆனால் ஸ்ரீ தரோ அவர்கள் பசேசுத் தனக்குப் புரியாதது போல "என்ன? என்னகை உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்னுடைய ஊர் உடுவில். நான் சிவநசேர் மகனல்ல. சின்னப்பா வாத் தியாரின் மகன்" என்று சாவதானமாகக் குறிப்பிட்டான்.

பத்மா திகைத்துப் போய் விட்டாள். அவளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. என்றாலும் சிரிப்பு வந்தது. ஆனால் அதனை ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டாள். அம்பலவாணரோ அப்படியே அசந்து போய் விட்டார். மக்குக் கண்ணாடியமைண்டும் ஒரு முறை துடைத்து மாட்டிக் கொண்டு ஸ்ரீ தரையுறறுப் பார்த்தார். வள்ளியாச்சி புன்னகையோடு, "என்ன தம்பி, பொய் சொல்கிறீர்கள்! நீங்கள் வந்து... பயப்படுகிறீர்கள் போலே" என்றாள்.

ஸ்ரீ தர் வள்ளியாச்சியை முகத்தை நிமிர்த்தி ஒரு தரம் பார்த்துவிட்டு, "என்ன? நீங்கள் சொல்வது விளங்கவில்லையே! நான் எதற்குப் பயப்பட வேண்டும்? யாருக்கு? இங்கு சிங்கம், புலி, கரடி போன்ற மிருகங்கள் எதையும் நான் காணவில்லையே. நுட்பகல் நரேமானால் பயே, பிசாசு, பித்தங்களகைக் கட்ட இங்கு காணவில்லையே!" என்றான்.

"வந்து... வந்து... நாங்கள், தம்பி இங்கே செய்கிறதை அப்பாவிடம் சொல்லி விடுவோமோ என்று பயப்படுகிறீர்கள்."

"நான் என்ன அப்படிப் பயப்படும்படியான காரியத்தைச் செய்கிறேன்? கொலை, களவா எதையும் நான் இங்கு செய்யவில்லையே! படம் வரவைத்து கொண்டிருக்கிறேன். படம் வரவைத்தற்கு யாரும் பயப்பட வேண்டுமா?" என்றான்.

"இல்லலை வந்து.. வந்து.." என்று மலேமும் இழுத்தாள் வள்ளியாச்சி.

"நான் படம் வரவைத்து அப்பாவாக்கு நன்றாகத் தெரியும். உண்மையில் அவரது படத்தைக் கட்டி அவர் இருப்பதிலும் பார்க்க அதிகம் அழகாகவே அவரது பெரிய தலைப்பாகையுடன் நான் வரைந்திருக்கிறேன். நீங்கள் கட்ட அதை வீட்டில் பார்த்திருப்பீர்கள். இது "என் மகன் வரைந்த படம்" என்று வாறவர் போறவர் எல்லாருக்கும் அதை அவர் காட்டுவது வழக்கம்." என்று ஸ்ரீ தர்புதிலளித்தான். அவர்களிடம் பெயர் சொல்வதில் பலனில்லை என்று அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது.

அதிகார அம்பலவாணர் பத்மாவின் மலே வதைத் தம்கண்களவை வலிந்திழுத்து அவற்றைச் ஸ்ரீ தர்புதலுத்திய வண்ணம், "அப்போது நீங்கள் சிவந்சேரின் மகன் தான். தம்பி சரியான பகடிகாரன் போல் தெரிகிறது!" என்று கஹிச் சிரித்தார். அவன் தோள்களதைத் தம்ககைளால் பிடித்துத் தட்டினார்.

இதற்கிடையில் வள்ளியாச்சி பெரிய களேவி ஒன்றைத் துக்கிப் போட்டுவிட்டாள். "தங்கச்சியார்?" என்பதே அது. அப்படி அவள் கட்டதும் சமாளித்துக் கொண்டு "உண்மையில் எனக்கு இந் தத் தங்கச்சியாரைப் பது தெரியாது. ஒரு "வட இந் தியப் பண்ணாம்".

பணக்காரி. தன்னபை படமழைதிக் கொடுத்தால் ஆயிரம் ரூபா தருவதாகப் பேசி என்னைப் படம் எழுதும் படிகட்டேடாள். அது தான் படமழைதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவள் பெயர் "பத்மா பரமானந்த்." அவள் தகப்பனார் கொழும்பிலே பெரிய ஜவூளிக் கடவைத் திருக்கிறாராம். என்றாலும் துணிவிலை அதிகம் என்பதாலே தனது மகளுக்கு மிகவும் கடுமையாகவும் சிக்கனமாகவும் தான் உட்கைகளை உட்குக் வண்டென்று அவர் புத்திமதி சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறாராம். பண்ணும் புத்திசாலிதான். அதனால்தான் இந் தச் சின்னஞ் சிறு ஸ்நான் உடையை அவள் அணிந்திருக்கிறாள்!" என்று வடிகையாகக் கஹினான் அவன்.

அதிகாரும் வள்ளியாச்சியும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள். பத்மாவாக்கும் அடக்க முடியாத சிரிப்பு. ஆனால் ஸ்ரீ தரோ அவளைப் பார்த்து, "சிரிக்காதே" என்று மிகவும் கண்டிப்பாகத் தனது கண்ணால் ஜாடகை காட்டிக் கொண்டிருந்தான் என்றாலும் அவளால் சிரிக்காது கமுடியவில்லை. இடையைக் ககைளால் தாங்கிக் கொண்டு துடித்துச் சிரித்தாள் அவள். "ஐயோ... ஐயோ..." என்று பெருமச்சு வாங்கவும் சயிதாள்.

இப்படி அவர்கள் அவிட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டிருக்க, கடற்காற்றில் அவர்களது நகையொளியின் கிண்கிணி நாதம் கலந்து கொண்டிருக்க, மலேவீ வானத்திலே இடியறோ போல் ஓவென்று சீறி முழங்கிக் கொண்டிருப்பதிவாகப் பறந்து ஓர் "ஏயர் சிலோன்" விமானம். விநாடிக் கு விநாடி அதிகரிக்கும் ஓசையோடு மின்னல் வகைத்தில் "விரர்"ரென்று பறந்து, மறைந்து, மீண்டும் தோன்றிப் பறந்து இவ்விமானத்தைக் கண்டதும் சிரிப்பை நிறுத்தி எல்லோரும் ஆகாயத்தைப் பார்க்கலானார்கள். முழுக்கல்கிசைக் கடற்கரையும் ஆகாயத்தை நோக்கியது. களியாட்டக்காரர்களெல்லாம் வானத்தை நோக்கினர். கடலில் நீந்திக் கொண்டிருந்தவர்களும் நீச்சலை நிறுத்தி அண்ணாந்து பார்த்தனர். அதிகார அம்பலவாணர் கட்டபத்மாவின அழகுடலைப் பார்ப்பதை நிறுத்தித் தமது மக்க்குக் கண்ணாடிக் கட்டாக விண்வெளியைப் நோக்கலானார்.

அப்பொழுது விமானத்திலிருந்து பச்சை, சிவப்பு, நீலம், மஞ்சள் என்ற வர்ணங்களில் நோடீசுகள் மழைபோல் பொழிய ஆரம்பித்தன. ஓர் பூறம் ஓர் சப்பாத்துக் கம்பெனியின் விளம்பரத்தைத் தாங்கிய அந்த நோடீசுகளின் மறுபுறத்தில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது.

000000000000 000000

களியாட்ட வீரர்களே! இப்பொழுது மணி சரியாக மூ.ப. 11.30. நண்பகல் 12 மணிக்கு நீச்சலழகியதைத் தெரிந்தெடுக்கும் நடவடிக்கைகள் அழகிகளைப் பொறுக்க அலையோரம் வருவார்கள். அவர்களுடன் ஒத்துழைக்கும் படி எல்லாக் கணவான்களையும் சீமாட்டிகளையும் நாம் கட்டுக்கொள்ளுகிறோம். 2 மணிக்கு நீச்சலழகிப் போட்டி கல்கிசை ஹோட்டல் நடவடிக்கையில் நடப்பெறும். முதலிடம் பெறும் நீச்சல் ராணிக் கு ரூபா 1000 பரிசு வழங்கப்படும். -இப்படிக்கு-கொழும்பில் டைகர் கிளப்

ஸ்ரீ தர் ஓடிச் சனென்று இந்த நோடீசுகளில் ஒன்றைக் கைப்பற்றினான். ஆனால் அதற்கு முன்னரே அதிகார அம்பலவாணர் ஓர் நோடீசைப் பிடித்துவிட்டதோடு, அதில் சொல்லப்பட்ட நேரம் சரியா என்பதைத் தமது கைக் கடிகாரத்துடன் ஒப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அதன்பின் பத்மாவை நெருங்கி "உண்மையான சரியாக 11.30 மணி தான் இப்போது" என்று கூறிப் பிட்டார். பத்மா பதிலுக்கு ஒன்றும் பசோது தன் அரிசிப் பல் வரிசையை இலசோகக் காட்டிச் சிரித்து விட்டு "ஸ்ரீ தர்! வாருங்கள். படத்தை இவ்வளவுடன் நிறுத்திக் கடலில் குளிக் கப்பலோவோம்" என்று கூறினான். ஸ்ரீ தரும் "ஆகட்டும்" என்று கிளம்பினான்.

பத்மா தனின்னங் குற்றியிலிருந்து துள்ளி எழுந்து தன் தலமையிரசைச் சரி செய்தாள். மண்ணில் கால்களை அகல ஊன்றிக் கொண்டு கீழே குனிந்து தன் இடக் காலில் மூழ்ந்தாளாக் குச்சு மீ பமாக மலெல் ஊர்ந்து மலேறிக் கொண்டிருந்த எறும்பொன்றதை தன் சுவைவிரல்களால் பிடித்தெடுத்த ஸ்ரீ தரிடம் "இதனை உங்களகைக் கடிக்க விடவா?" என்று சிரித்துக் கொண்டு கேட்டாள்.

அதன் பின் பின் புறமாகத் திரும்பி நின்று கொண்டு தனின்னங் குற்றியில் வீற்றிருந்ததால் நீச்சலுடையின் பின் புறத்தில் ஓட்டிக் கொண்டிருந்த மணலதைத் தன் இரு கரங்களாலும் மலெல் தட்டினாள். பின்னர் தனது கழுத்தை உயர்த்தித் தலையைத் திரும்பிப் புரவங்களையுயர்த்திக் கண்களை இயன்ற வரகீழ் நோக்காகப் பின்னால் செலுத்தி இன்னும் மணல் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்த்துவிட்டு மலேலும் ஓரீரூ தடவமை மணல் முற்றிலும் போகும் படியாகக் கையால் மணல் பதிந்திருந்த இடத்தைத் தடவி விட்டாள். மணல் சொரசொரவனென்று கொட்டியதும் மணல் பதிந்திருந்ததால் ஓளி குன்றியிருந்த அவளது இளம்பச்சை நீச்சலுடையின் அப்பாகம் மீண்டும் ஓளி வீசியது!

ஸ்ரீ தரோ அவள் செயல்தெயும் இலட்சியம் செய்யாது படத்தில் பிரஷால் ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அதிகார அம்பலவாணரோ கண்ணாடியை நன்கு அணிந்துகொண்டு அவள் பின்னழகை இரசிப்பதில் மிழ்கியிருந்தார். அப்போது அவரது கழுகுக் கண்களாக் கு அவள் முதுகில் ஓர் எறும்பு ஏறிக் கொண்டிருப்பது திரிந்தது. உடனே "அதோ அதோ எறும்பு-முதுகில்" என்றார் பதபதத்தைத் து. பத்மா அவளது முகிற்புந் தல் குதிரையின் பிடரி மயிர் போல் துள்ளி அசையப் படக்கென்று தன் தலையைப் பின்னே திரும்பினாள். அவர் எறும்புதைத் தட்டி விடுவதற்கு முன்னர் அவளாகவே அதைத் தட்டிவிட்டுக் கொண்டாள்.

வள்ளியாச்சி அதிகாரை ஒரு முறை தன் கண்களால் முறைத்துப் பார்த்தாள். ஆனால் அதிகாரா அதை இலட்சியம் செய்பவர்? பத்மாவின் உடலில் இன்னும் எறும்புகளிருந்து அவளது மலெலுடலைக் கடித்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்றஞ்சி அவர் தம் மிகக் குக் கண்ணாடியால் மலேலும் எறும்புகள் அவள் உடலிலோ நீச்சலுடையிலோ நடமாடுகின்றனவா என்று உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ தர் படத்தில் தான் செய்து கொண்டிருந்த வலையை முடித்ததும் அதிகார அம்பலவாணரிடமும் வள்ளியாச்சியிடமும் "ஹோட்டலில் இரண்டு மணிக் கு உங்களகைச் சந்திக்கிறேன்" என்றான். அவ்வாறு கஹிக் கொண்டே பத்மாவிடமும் ஓவியப் பொருள்களை எல்லாம் எடுத்துக் காருக் குக் கொண்டு போகும் படி சொன்னான். அத்துடன் தானும் சில பொருள்களைத் துக்கிக் கொண்டு கடற்கரையெயில் பாதையின் மறு புறத்தில் நிறுத்தி வகைக் கப்பட்டிருந்த தன் காரை நோக்கி நடந்தான் அவன். சில நிமிஷங்களில் அவன் அங்கிருந்து தனது சநெந்ற ஸநான உடையில் பத்மாவுடன் கடலை

நோக்கி மீண்டும் வந்த பொழுது பத்மா இவ்வூலகில் இல்லலை. மூதன் மூதலாக ஸ்ரீ தரவைவறும் மலேடன் அவள் கண்டது இதுவே மூதல் தடவலை. பொன் போன்ற அவன் பரித்த தகேமும், கன்னங்கரவேலென்ற அவன் நடுஞ்சின் அடர் மயிரும் அவள் உள்ளத்தகை கொள்ளை கொண்டுவட்டன். தன் காதலனின் கட்டழகிலே அவளாக் குத்தாங்கொணாத பெருமலை.

அரச்சுன ராஜன் பக்கத்தில் நின்ற அல்லிராணி கட்ட அவ்வளவா பெருமலைப் பட்டிருப்பாளோ என்னவோ? கடற்கரையில் இவ்வளவா ஆட்கள் மட்டுமில்லாவிட்டால் ஸ்ரீ தரின பரந்த நடுஞ்சதை தன் இரு கரங்களாலும் ஆசை தீர்த்தடவி மகிழ்ந்திருக்கலாமே என்று எண்ணினாள் அவள். அவன் நடுஞ்சின் மயிர்களாள் தனது விரல்களை மறக்க வணேடும் போலிருந்தது அவளாக் கு. கடலில் குளிக்க வணேடும்பென்று பத்மா பெருமலை மனதால் ஆசைபட்டாளே தெவிர, கடலலைகளாக் குச் சமீபமாகச் சின்றதும், கடலில் இறங்க அச்சமறேபட்டு விட்டது அவளாக் கு. உண்மையில் அவள் கடலில் இறங்கி நீராடிச் சும்மார் பத்து வருடங்களாவது இருக்கும்.

கொலீ ஜ் ரோட்பிலிருந்து சும்மார் ஒன்றரை மலை தூரத்திலிருந்த மூகத்தூவாரம் சங்கமூகக் கடலில் அவள் தந்து சிறு வயதில் சில தோழிகளாடன் நீராடி இருக்கிறாள். அப்போது அவளாக் கு நீச்சலுடனென்று ஒன்று இருப்பது கட்டத் தெரியாது. மறே சட்டயைக் கழற்றிவிட்டுத் தொள தொளவென்ற பாவாயை நடுஞ்சுக் கு மலே உயரத்திக் குறாக் குக் கட்டாகக் கட்டிக் கொண்டுவந்து நீராடியதற்கும், இன்றைய கல்கிசை நீராட்டத்துக்கும் எவ்வளவா வித்தியாசம்? உடலை இதமாக இறுக்கிக் கொண்டிருக்கும் நீச்சலுடையில் மலே நாட்டு நங்கயைர் போல ஆணழகன் ஒருவனாடன் ஒரு நாள் இப்படி உல்லாசமாகக் கடலாடும் வாய்ப்புத் தனக்கு வரும் என்று கட்ட அப்பொழுது அவள் எண்ணியிருக்க முடியுமா? அவள் பெரிய பிள்ளையாகி ஒரு சில மாதங்களில் ஒரு சினிமா படத்திற்குப் போன போது தான் மூதன் மூதலாக நீச்சலுடைச் சிங்காரிகளை அவள் அப்படத்தில் பார்த்தாள். அதன் பயனாக அன்றிரவு வகெகு நேரம் வரவைவளாக் கு நித்திரை வரவில்லை. தானும் நீச்சலுடை அணிந்துக் கொண்டுவந்து வந்தாள் போய் வருவது போலவும் பல ஆடவர்கள் தன்னதைத் தொடர்ந்து திரிந்து மொய்த்துக் கொண்டிருப்பது போலவும் மனத்திரையில் பகற்கனவுகள் தோன்றித் தோன்றி வந்து கொண்டிருந்தன. அவர்களில் ஒரு சிலராடன் தான் உல்லாசமாகப் பேசிக் கு வந்து போலவும் மற்றும் சிலரை ஏசி விரட்டுவது போலவும் காட்சிகள் வந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் இந்தப் பகற்கனவா அனுபவம் அன்றிரவோடும் முடிவடைந்து விடவில்லை. அன்று ஆரம்பித்த இக்கனவுகள் பின்னர் அடிக் கட்டி அவள் நேரத்தபை பிபிக் ஆரம்பித்தன. ஓய்வு நேரங்களில்லெ லாமக் கட்டிலிலே படுத்துக் கண்ணை மட்டிக் கொண்டுவதானாகவே வலிந்து பகற்கனவா காணும் பழக்கத்தமறே கொண்டாள் அவள். இந்தப் பழக்கம் ஒரு நாள் கொள்ளப்பிட்டிக் கடற்கரையில் அவள் நேரில் சில பெண்கள் நீச்சலுடையில் குளித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டதால் மலேடும் வலுப்பெற்றது. உள்ளத்தின் ஆசையில் பிறந்த இக்கனவா எவ்வளவா சீக்கிரமாகவும் இலகுவாகவும் இன்று நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது. இவளை எல்லாம் பெறும் கனவாகவே முடியும் என்று தான் அவள் எண்ணியிருந்தாள். ஆனால் அவளை இப்பொழுது உண்மையாகவல்லவா நடந்து கொண்டிருக்கின்றன? பத்மாவால் அன்று காலையிலிருந்து நடந்து

கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளை உண்மை என்றே நம்ப முடியவில்லை. ஏதோ சினிமாப் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற பிரமதான அவளுக்கு ஏற்பட்டது. வாழ்க்கை இவ்வளவு இனிமையானதா என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் அவள்.

தண்ணீரில் இறங்க அஞ்சிய பத்மாவை ஸ்ரீ தர் "பயப்படாதே பத்மா! நான் உனக்கு நீ ந்தப் பழக்குகிறேன். இறங்கு" என்று பல தடவை சொல்லியும் அவள் கடைக்காமல் போகவே, ஸ்ரீ தர் அவளை மூரட்டுத் தனமாகத் தன் கரத்தால் பற்றித் தண்ணீர் இழுத்துச் சென்று விட்டான். மூதலில் பத்மா இதனை எதிர்த்துச் சிணுங்கிக் கடிச்சலிட்ட போதிலும், பின்னால் சிரித்த மூகத்துடன் அவன் தோள்களைப் பற்றிக் கொண்டு, "எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது! நீ ந்தச் சொல்லித் தாறுங்கள்" என்று உற்சாகமாகச் சப்தமிட்டாள்.

ஸ்ரீ தரும் அவளுக்கு நீ ச்சற் கலையைச் சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கினான். பத்மாவும் வகை விரைவாகவும் கவனமாகவும் அவன் சொல்லிக் கொடுத்தபடி நீ ந்தும் கலையைக் கற்க ஆரம்பித்தாள். ஸ்ரீ தர் நீ ந்துவதே முறையாக ஒரு நீ ச்சல் வாத் தியாரிடம் கற்றிருந்தபடியால் பத்மாவை நீ ந்தச் சொல்லிக் கொடுப்பது அவளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கவில்லை. பத்மாவோ வகை விரைவில் நீ ந்தத் தொடங்கி விட்டாள். எவரும் தான் ஆசைப்படும் எதையும் மிகவும் விரைவில் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதற்கு அவள் நீ ந்தக் கற்ற வகைம் நல்ல நிரப்பணமாய் இருந்தது.

"பத்மா, நீ மிகவும் கடைக்காரி. நீ நீ ச்சலை விரைவாகக் கற்கும் வகைத்தைப் பார்த்தால் சில நாட்களில் நீ மீன்களை விட நன்றாக நீ ந்தத் தொடங்கி விடுவாய்!" என்றான் ஸ்ரீ தர்.

"அப்படித்தான் என வலை எல்லாம்! என்ன நீனைத்தீர்கள் பத்மாவைப் பற்றி? எதில் ஈடுபட்டாலும், அதை விரைவில் பயின்று விடுவனே. அப்பா கட்ட என்னை அப்படிச் சொல்லி மெச்சியிருக்கிறார்." என்றாள் பத்மா பெருமையாக.

"நிறுத்தும். நீ நீ ந்தப் பழகியது உன்னுடைய கடைத்தனமல்ல. வாத் தியார் ஸ்ரீ தர் நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுத்தார். அதுதான் மாணவி இவ்வளவு விரைவில் கற்றுக் கொண்டாள்" என்றான் ஸ்ரீ தர்.

"ஆனால் மாணவி மக்காய் இருந்தால் எப்படிக் கற்றுக் கொள்ளுவாளாம்" என்றாள் பத்மா. இவ்வாறு கபறிக் கொண்டே கைகளையும் கால்களையும் ஸ்ரீ தர்சுலால்லிக் கொட்டுத் திரகாரம் முறையாக அசுநைத்து நீ ரின் மலே மிதந்தாள் பத்மா. பின்னர் நீ ச்சலலை நிறுத்தி விட்டு அவன் தோள்களை ஆசையோடு கடடிக் கொண்டாள் அவள்.

அதிகார் அம்பலவாணரூம் வள்ளியாச்சியும் அவர்களின் உல்லாசக் கோலத்ததை தபிரத்திலே நினு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வள்ளியாச்சிக் கு ஸ்ரீ தர் - பத்மாவின் பகோக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக் கவில்லை. "பாருங்கள் ஸ்ரீ தராவது பரவாயில்லை. அந்தப் பண்ணைக்குத் தான் கொஞ்சமும் வடெக்மயேவில்லை. தகேமலெல்லாம் தரெயும் நீ ச்சலுடை. அவனும் அப்படி. இந்த நிலையில் அந்த மத்தின கும்ரி எப்படி அவன்கைக் கடப்பிபிதித்துக் கொட்டம் பகோடுகிறாள். பாருங்கள்!" என்றாள் எரிச்சலுடன்.

அம்பலவாணர் புன்னகை பித்தார். சமீ பகாலமாக அவர் தமிழிலக்கியப் படிப்பில் ஈடுபட்டிருந்ததால் பழைய காலத்து நீர் விளையாட்டைப் பற்றியும் புகார் நகரத்து இந்திர விழாவைப் பற்றியும் கபற ஆரம்பித்தார் அவர்.

"உனக்குத் தரெயுமா டார்லிங். சிலப்பதிகாரத்திலே இந்திர விழா என்று ஒன்று வருகிறது! இந்திர விழாவென்றால் என்ன? - 'பீச்சகாரனிவல்', கடற்கரகைக் களியாட்டு. இந்த டகைக் கிளப் இன்று நடத்துகிற களியாட்டு மாதிரி. அன்று அரசர்கள் ஆதரவில் நடந்த பீச்சகாரனிவல் அது. அதில் முக்கிய வபைவம் இன்று இங்கு நடப்பது பகோலக் கன்னியரூம் காளையரூம் கடலாடுவதுதான். கடலாடு காதையில் கோவலனும் மாதவியும் இந்திர விழாவூக்குப் பகோனது சலால்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்களூடைய ஸ்ரீ தரயும் இந்தப் பட்டையையும் பகோல அன்றகைக் கும் எத்தனை ஜகோபிகள் இப்படிக் கும் மாளமடித்ததோ யாரூக்குத் தரெயும்?"

"ஆம் கழிசுடை வலேகைகூக்கு இந்தக் காலம் அந்தக் காலமென்று இருக்கூதா? நடந்திருக்கூம்" என்றாள் வள்ளியாச்சி.

"என்ன அப்படிச் சலால்கிறாய் டார்லிங்! நீ மறந்திட்டாயா, நாங்கள் இங்கிலாந்துக்குப் பகோனபகோது அங்கே பிர்டைடன் கடற்கரையில், ஈர மணலில், ஸ்நான உடையில்..."

வள்ளியாச்சி அதிகாரகைக் கடகைக் கண்ணால் பார்த்துவிட்டுச் சிரித்தாள். "அதனை ஏன் இப்போது ஞாபகமட்டிகிறீர்கள்? அப்படியானால் வாறுங்கள். நாங்களும் ஜோடியாக தண்ணீரில் இறங்குவோம்"

அம்பலவாணருக்கு ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. புன்னகை செய்து கொண்டே கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து நீர் விளையாட்டைப் பற்றிய ஒரு பாட்டை எடுத்து விட்டார்.

"தாளையே கமலத்தாளின் மார்புறத் தழுவுவாரும்
தோளையே பற்றி வறெறித் திருவெனத் தோன்றுவாரும்
பாளையே விரிந்ததெனப் பாந்தநீர் உந்துவாரும்
வாளமைன் உகை அஞ்சி மறைந்ததைத் தழுவுவாரும்"

என்று இப்படிப் போகிறது பாட்டு. பொருளென்ன தெரியமா? சில பணிகள் தமது தலைவர்களின் மார்பைத் தழுவுகிறார்களாம். இன்னும் சிலர் தோள்களைத் தழுவுகிறார்கள். மற்றும் சிலர் தண்ணீரைக் கமுகம் பாளை போல் விரியும்படி என்றி விளையாடுகிறார்கள். ஒரு சில பணிகள் வாளமைன் கைகைக் கண்டு பயந்து தம்காதலரைக் கட்டிக் கொள்கிறார்களாம். தோளையே பற்றி வறெறித் திருவெனத் தோன்றுவாரும் - என்பது இப்பொழுது நீ கண்ட காட்சியைத் தான். அதாவது அந்தப் பெட்டை ஸ்ரீ தரின்தோளைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆடிய ஆட்டத்தைத் தான் குறிக்கிறது. தோளைப் பற்றிக் கொண்டு இலட்சுமி போல் தோன்றினார்களாம். பல பணிகள், நீர் விளையாட்டின் போது, நீர் விளையாட்டுப் படலத்தில் வருகிறது. கம்பர்பாடியிருக்கிறார்" என்று பசேக் கொண்டே போனார் அதிகாரர்.

இதற்கிடையில் புத்மாவும் ஸ்ரீ தரூம் கடலாடிய அலுப்பு நீங்கள், கடற்கரை மணலுக்கு ஓடி வந்து மணலில் சிறிது சாய்ந்தனர். நிலத்தோடு நிலமாக மணலில் வீழ்ந்து கிடந்த மை புத்மாவுக்கு மிருகங்கள் அனுபவிப்பது போன்ற ஒரு புதுமையான உடலின்பத்தைத் தந்தது. அதில் மயிற் றந்த புத்மா, "ஸ்ரீ தரூர் லிங்! நாங்கள் என்றும் இப்படி இன்பக் கடலிலே திளைத்திருப்போமா?" என்று போதனை நிறைந்த குரலில் கேட்டாள்.

"சந்தகேமா? நாம் எப்பொழுதும் இப்படித்தான் இருப்போம்" என்று முன்கினான் ஸ்ரீ தரூர்.

இவ்வாறு அவர்கள் தம்மை மறந்து இருந்த வேளையில் விமானத்திலிருந்து வீசப்பட்ட நோட்டீசில் கிற்ப்பட்ட பிரகாரம் நீ சல்லுகி ஆரம்பத் தரேவூ நீ திபதிகள் கிளம்பி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். 'புல் சட்ட' அணிந்திருந்த அவர்களின் கோட்டில் காகிதத்தில்

அச்சிடப்பட்ட புலிப் படமும் 'டகைர் கிளப்' என்ற ஆங்கில வார்த்தைகளும் காணப்பட்டன.

அவர்கள் ஸ்ரீ தர் - பத்மா ஜோடியைக் கண்டதும் தம் முன் ஏதோ பச்சிவிட்டு அவர்களையே நோக்கி வந்தார்கள். அந்த நடுவர்களில் ஒருவர் ஸ்ரீ தர்பைப் பார்த்துவிட்டு "எவ்வளவு அழகான ஜோடி! உம்முடைய தோழி நிச்சயம் முத்தப் பரிசைப் பெறும். அவர் கட்டாயம் நீ ச்சலுகிப் போட்டியில் பங்குபற்ற வேண்டும். உங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவிப்புகள்." என்றார்.

ஸ்ரீ தர் திடுக்கிட்டதுவிட்டான். பத்மாவும் அப்படியே. என்ன சொல்வதென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இருந்த போதிலும் பத்மாவைப் பொறுத்த வரையில் அவள் எதற்கும் தயாராகவே இருந்தாள். சிறு வயதிலிருந்தே எந்தப் புதிய நாகரிகச் செய்கையையும் செய்து பார்ப்பதில் அவளுக்கு ஆசை. தலையிரைக் கட்டிக் கூட்டையாக வெட்டி "பொப்" செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று அவள் ஆசைப்பட்டாள். ஆனால் சந்தர்ப்ப சமூகங்கள் சரியாக வாய்க்க வேண்டுமே? நீ ச்சலுகைகளைப் பொறுத்த வரையில் சந்தர்ப்ப சமூகங்கள் சரியாக வாய்த்துவிட்டன. இப்பொழுது அதைத் தொடர்ந்து அழகு ராணிப் போட்டிக் கும் சந்தர்ப்பம் வந்து வாசலில் தட்டிகிறது. இருந்தாலும் பிணைமையை இயற்கையான நாணமும், ஸ்திரீ களுக்கே இயற்கையான சாகசமும் அவளை அவளது சம்மதத்தை உடனடியாகத் தெரிவிக்கக் கட்டாதென்று தடுக்கின்றன. ஆகவே தனக்கு அப்போட்டியில் பங்குபற்றச் சிறிது கட்டவிரும்பவில்லை என்பது போன்ற ஒரு குறிப்பை முகத்தில் படர விட்டு, மௌனமாயிருந்தாள் அவள்.

நடுவர்களில் ஒருவர் மீண்டும் ஸ்ரீ தர்பைப் பார்த்து "உண்மையில் உங்கள் தோழி மூதலிடம் பெறும் நிச்சயம். நீங்கள் தான் அவரைப் போட்டியில் பங்குபற்ற வற்புறுத்த வேண்டும்" என்றார்.

ஸ்ரீ தர் பத்மாவை நோக்கி "பத்மா! நீ என்ன சொல்கிறாய்" என்று கேட்டான். அவளோ பதிலுக்கு "முடியாது. நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டாள். அவள் பச்சிய தோரணையில் பத்மாவைக் கூப்போட்டியில் பங்குபற்ற ஆசைதான் என்பது ஸ்ரீ தருக்குப் புரியவில்லை.

என்றாலும் ஸ்ரீ தர் சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு நடுவர்களிடம் "போட்டி இரண்டு மணிக் குத்தானே? அதற்கிடையே எங்கள் முடிவை அறிவிக்கிறோம். சிறிது யோசிக்க அவகாசம் தார்புகள்." என்றான். அவர்களோ "இதில் என்ன யோசிக்க இருக்கிறது. கட்டாயம் பங்குபற்ற வேண்டும்." என்று கடுகிட்டுச் சினேறார்கள். போகும் முன்னர், பத்மா பரமானந்த் என்று அவளது பெயரை ஒரு காகிதத்தில் எழுதிக் கொண்டார்கள்.

ஸ்ரீ தரூக்கு தலசை சூற்றியது. பத்மாவிடம் "பொதுவாகத் தமிழ்ப் பணிகள் இப்படிப்பட்ட அழகு ராணிப் போட்டிகளில் பங்குபற்றுவது குறைவு. மலேமும், அவர்கள் நீ ச்சலுடையை அணியலமா, அது தமிழ்ப் பண்பா என்பது பற்றி இன்று பத்திரிகைகளில் கட்டி விவாதம் நடக்கிறது. அதுதான் நான் யோசிக்கிறேன். எதற்கும் சூரவேதிற்கு டலெபிபோன் செய்து, வீட்டிலிருந்தால் அவனை உடனே வரவழைத்து, விஷயத்தை அவனுடன் கலந்தாலோசிப்போம்," என்று சொல்லிக் கொண்டே அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு ஹோட்டலை நோக்கி நடந்தான் அவள்.

அதிர்ஷ்டவசமாக சூரவேத "கிஷ்கிஷ்ந்தா"வில் இருந்தான். "சூரவேத! உடனே டாக்சி எடுத்துக் கொண்டு கல்கிசை ஹோட்டலுக்கு வா. அவசரமான விஷயம்." என்றான் ஸ்ரீ தர்.

"என்ன அவ்வளவு அவசரம்?"

"வா சொல்லுகிறேன். உடனே கிளம்பு"

இவ்வாறு சொல்லி டலெபிபோனை வைத்துவிட்டு மத்தியான உணவுருந்துவதற்காக ஹோட்டல் நந்தவனத்தில் தன்னை மரங்களின் கீழ் இடப்பட்டிருந்த மசேகைளை நாடிச் சின்றான் ஸ்ரீ தர். அல்பரேட் கிழவன் ஓடோடி வந்து மத்தியான உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்யலானான்.

பத்மாவும் ஸ்ரீ தரூம் ஹோட்டல் ஸ்நான மண்டபத்துக்குப் போய் உப்புத் தண்ணீர் பிசுபிசுப்பகை கழுவ அங்கிருந்த சூத்த நீர் 'ஷவர் பாத'தில் குளித்த பின்னர், துவாய்களால் உடம்பதை துடைத்து விட்டுக் கொண்டே, ஈர ஸ்நான உடைகளை மாற்றிக் கொள்ளாமலயே மசேகையில் வந்து உட்கார்ந்தார்கள் கடலாபிய ஆடவர் அரிவையரில் பலர் அவ்வாறு ஈர உடையிலயே பானங்களையும் உணவையும் அருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பத்மா கழுவிவிடப்பட்ட ஒரு தந்தப் பொம்மை போல நாற்காலியில் சளெகரியமாகச் சாய்ந்து கொண்டு வானத்தை நோக்கியவண்ணம் அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை ஒவ்வொன்றாக இரமை மீட்க ஆரம்பித்தாள். "எத்தகைய இன்பமான நாள்! ஸ்ரீ தரூம் நானும் எவ்வளவு களிப்பாகக் காலத்தைக் கழித்தோம்! நீ ச்சலுடையை அணிந்து

கொண்டதுடன் நீ ந்தவமல்லவாகற்றுக் கொண்டனே? இனி ஒவ்வொரு நாளும் இப்படிச் செய்வ வேண்டும் போலிருக்கிறது. ஸ்ரீ தரூம் நானும் என்றென்றும் நீ ச்சலுடையில் கடற்கரையணலில் புரளவதும், அம்மணலகைக் கழுவக் கடலில் நீ ந்துவதும், உப்பு நீ ரின் பிசுபிசுப்பைப் போக்க ஷவர் பாத்தில் குளிப்பதும், வாய்க்கினிய உணவுகளை உண்பதும் கடற்காற்று உடல் முழுவதையும் தழுவிச் சிலை இப்படி வீற்றிருப்பதுமாகா... ஆகா இப்படியே காலம் போய்க் கொண்டிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்? என இன்பத்துக்கு ஓர் எல்லையே இல்லையே போலிருக்கிறது. காளிதாஸ் கடவைறிபனையாளன் என்ன உலக அழகி ராணியோடு ஒப்பிட்டான். இப்பொழுது நீ ச்சல் ராணிப் போட்டிக்கே அழகைக் கப்பட்டு விட்டனே. ஆனால் ஒன்று நான் இதில் பங்குபற்றினால் அச்செய்தி பத்திரிகைகளில் கட்டாயம் வளையுமே. அவ்விதம் வளையுமா நான் அதுபற்றி அப்பாவாக்கு என்ன சொல்வது? தோட்டம் முழுகக் எனது நீ ச்சலுடைய காக என்னகைக் கண்டிக்கும். அன்னம்மாக்கா கட்டிக் கண்டிப்பாளனோ? என்னவோ? அப்பாவை எப்படியோ சமாளித்துவிட்டாம். 'ஸ்ரீ தர் சொன்னான் நான் செய்தனே' - என்றால் அவர் அதற்குமேல் ஒன்றும் பச்சேமட்டார். நமது தமிழர்கள் தமிழ்ப்பண்பு, தமிழ்ப்பண்பு என்று ஏதோ பச்சேகிறார்கள். அவர்களையே போன்ற புதுமையான சமுதாயத்தினர் வேறு எவராமே இவ்வாலகில் இல்லை. தங்கள் வீட்டுப் பெண்ணிடம் அப்படி உடூத் தாதே, இப்படி உடூத் தாதே, கழூத் ததை தாழ்த்தி விட்டாதே, இடையை இவ்வளவுக்குமேல் காட்டாதே என்றெல்லாம் கிறும் அவர்கள் தங்கள் சினிமாக் கதாநாயகிகள் மட்டும் எப்படி உடூத் தினாலும் மச்சிக் கொள்ளுகிறார்கள். தமிழ்ப்பத்திரிகைகளில் வளையிடப்படும் சினிமா நடிகையரின் கவர்ச்சிப்படங்களில் அவர்கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் நீ ச்சலுடையகையில் பாம்பு போல் நெளிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டிலுள்ள இளம்பெண் இதில் நிறில் ஒரு பகுதி செய்துவிட்டால் போதும். கோபித்துக் கொள்கிறார்கள் " என்றெல்லாம் யோசித்தாள்.

ஸ்ரீ தர் எதிர்பார்த்திருக்கும் அவனது நண்பனான டாக்டர் சூரசேபைப் பற்றி அவன் எப்பிப்பட்டவனோ, என்ன ஆலோசனை கிறுவானோ என்று கட்டப் பதமா பயப்பட்டாள். "ஒரு வளையை வாழ்க்கையைச் சுவகைக் கத் தரெயாத இன்றைய இலட்சிய இளஞர்கள் பலரைப் போல அவனும் பெண்களையே பிற்போக்கான நிலையில் வைத்திருக்க விரும்பும் ஒரு மடையனாய் இருந்தால் என்ன செய்வது?" என்று கட்ட அவள் எண்ணினாள். இருந்தாலும் தனது சிந்தனைகளை வளையக் காட்டாமல் ஸ்ரீ தரின் அழகிய முகத்தையே பார்த்து அதன் கவர்ச்சியைத் தன் மனதால் பரூகிக் கொண்டிருந்தாள் அவள்.

ஸ்ரீ தரையே பொறுத்தவரையில் அவன் கண்களையே மட்டிக் கொண்டு காற்றில் அலையாடிய தன்னையே கீற்றுகளின் 'உர'ரென்ற சபத்தையும், களியாட்டக்காரர்கள் எழுப்பிய பல வேறு ஓசையையும், கடலின் ஓங்கார நாதத்தையும் மனமார அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். சூரவே வரூம் வரையே அப்படியே இருப்பதென்று முடிவு கட்டிவிட்டான் அவன்.

பத்மா திடீ ரனெ, "ஸ்ரீ தர்! இதோ பாருங்கள் தன்னங் குற்றியிலிருந்த எறும்புகள் சயெத் வலையை!" என்று கொண்டு எறும்புக் கடியால் தன்னுடம்பில் இரண்டு இடங்களில் ஏற்பட்டிருந்த சிவந்த தழும்புகளதைத் தன் கால்கால் ஸ்ரீ தருக்குத் தொடட்குக் காட்டினாள் .

ஸ்ரீ தர் "பசோமலிரு பத்மா. இல்லாவிட்டால் இன்னும் சில எறும்புகளகைக் கொண்டு வந்து கடிக் க விட்டுவிடுவனே" என்றான் . தன் அமதையை அவள் குலபைப்புது அவனுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. "தன்னங் குற்றியிலிருந்த எறும்புகள் சிறியவை. நான் கட்டறும்புகளகைக் கொண்டு வந்து கடிக் க விடுவனே" என்றான் அவன் .

பத்மாவுக்கு ஸ்ரீ தர் தன் எறும்புக் கடித் தழும்புகளபைப் பார்க்க மறுத்ததும் , கோபத்தை உண்டு பண்ணியது. தன் காதலிக் குச் சிறிது நோவனென்றால் கட்டத் துள்ளி எழுந்து பார்ப்பவனல்லவா உண்மகைக் காதலன் என்று நினதைத்துக் கொண்டு அவள் பசோது மனெனமாயிருந்தாள் .

அவள் இவ்வாறு அமதையுற்றதைக் கண்ட ஸ்ரீ தருக்கு அவள் மீ து அனுதாபம் ஏற்பட்டது. கண்ணை விழித்துக் கொண்டு "எறும்பு எங்கே கடித் தது?" என்று கேட்டுக் கொண்டு அவள் சூட்டிக் காட்டிய இடங்களை எல்லாம் தன் கரங்களால் தடவி விட்டான் . அவளுக்குத் தாங்க முடியாத கப்சம் . என்றாலும் ஸ் பரிச சுக அனுபவத் தினால் , மலேமும் மலேமும் கடிக் காத இடங்களையும் கடித் ததாகக் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள் . ஸ்ரீ தர் அவளது பொய்யபைப் புரிந்து கொண்டானாயினும் ஒன்றுமறியாதவன் போல் அவள் காட்டிய இடங்களை மலேமும் மலேமும் தடவி கொண்டயேயிருந்தான் . இடையிடையே அவளை மலெல்ல துள்ளவும் அவன் . "கட்டறும்பு கடிக் கிறது" என்று சலெல்லமாக வாயகைக் குவித்து முன்கினான் அவன் .

10-00 000000000000 : 00000000 000000 (0000000000)

